

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.

*Ετησία δραχ. 12
*Εξάμηνος δραχ. 6

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

*Ετησία φρ. χρ. 20
*Εξάμ. » » 10

Τὸ φύλλον λεπ. 25

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΛΑΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.

*Ετησία δραχ. 6
*Εξάμηνος δραχ. 3

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

*Ετησία φρ. χρ. 10
*Εξάμ. » » 5

Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἐναντὶ Στοῦς Σιμοπούλου)

||| ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ |||

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ", ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑΪΡΟΝ).
P. O. BOX 1385

Ἡ Ἐπίσημος Ἀνακήρυξις τῆς Ἐνώσεως

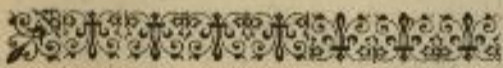

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑΙ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Ο ΛΑΟΣ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΩΝ

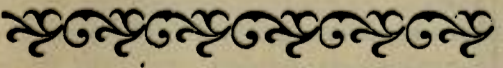

Ἡ ἐπίσημος ἀνακήρυξις τῆς Ἐνώσεως τὴν 26ην Σεβρίου εἰς τὸ Ἡράκλειον, ἔξωθεν τῆς Νομαρχίας. Ὁ πολιτευτὴς κ. Λογιάδης ἀγορεύων ἐπὶ τῷ χρυμοσύνῳ γεγονότι

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κρήτης Εὐμένιος εὐλογῶν τὴν Σημαιῶν κρατουμένην ὑπὸ Ἑλληνοσ ἀξιωματικοῦ κατὰ τὴν ἁγίαν στιγμήν τῆς ἀνακήρυξεως τῆς Ἐνώσεως ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ἐν Ἡρακλείῳ. Παρὰ τὸν Μητροπολίτην ἴσταται ὁ θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τῶν Τούρκων [Καδής] [ἀριθ. 1] ὁ ὁποῖος παρέστη διὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τῶν μουσουλμάνων πολιτοφυλάκων.

Ἡ ὀρκωμοσία τῆς πολιτοφυλακῆς. Ἐνῶ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης ἀπαγγέλλει τὸν ὄρκον τοῦ Ἑλληνοσ στρατιώτου οἱ πολιτοφύλακες ἔχουν ὑψωμένην τὴν δεξιάν χεῖρα.

(Φωτογραφία τῆς « Ἀληθείας »)

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις τῶν τριῶν εἰκόνων

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΕΙΡΗΝΗ Ή ΠΟΛΕΜΟΣ;

“Αν και ο πολιτικός όρίζων δέν φράινεται σκοτινώτερος τής παρελθούσης έβδομάδος, άλλ’ άπεναντίας, εϊς ινα μέρη τή νέφη άραιούμενα φαίνονται ός προμηνύοντα αϊθρία, μόλα ταυτα, τό διπλωματικόν βαρόμετρον εύρίσκεται πάντοτε εις τό **βαριάμπλ. καιός άστατος.**

“Η μείζων ή ήτιων ταχγής μεθ’ ης ή συνδιάλεξις θέλει προπαρασκευασθῆ, θά δώση τó μέτρον τής μεγαλειέρας ή μικροτέρας πιθανότητος συρράξεως εν τῆ Βαλκανική, διότι αναυρορήτως ή Συνδιάλεξις ή Διειρηνης θέλει λύσει όλα τά εκκρεμή ζητήματα καὶ ή συγκλησίς της αὐτῆ καθ’ έαυτήν αν πράγματι συγκληθῆ, θά δώση σοβαρόν τεκμήριον τῆς στερεῆς βουλήσεως τῶν Μεγάλων Αννάμεων νά μη διαταραχθῆ ή ειρήνη του κόσμου. ‘Αλλά θά γινή ή Συνδιάσκεψις; Γαλλία, ‘Αγγλία καὶ Ρωσία φαίνονται δι ειλικρινῶς τῆν ποθοῦν στέγγοντες ει: τῆν παγίωσιν του ειρηνικοῦ καθεστώτος. Μάλλον επιφυλακτικῆ φαίνεται ή ‘Ιταλία δείξασα εσχάτως σημεία συμφωνίας μετὰ τῆς ‘Αυστρίας, ή όποία παραδέχεται μόνον τῆν Συνδιάσκεψιν επί ὄρω’ επί τῷ αποκλεισμῷ δηλαδή πάσης συζητήσεως επί τῆς προσαρτήσεως τῆς Βοσνίας καὶ ‘Ερζεγοβίνης. ‘Η Γερμανία, παρ’ ὄλην τῆν φιλίαν της μετὰ τῆς Τουρκίας, δέν φαίνεται έναντιονμένη εις τῆν γνώμην τῆς ‘Αυστρίας τῆς πάλαι σνμάχου της.

“Αφ’ έτέρου οί έν Σόφια διαδίδουν ότι ή Συνδιάσκεψις ναυαγεί, τοῦθ’ ὅπερ δηλοῖ τὸν εὔσεβῆ Βουλγαρικὸν πόθον, διότι ή Βουλγαρία αναυρορήτως βαρέως φέρουσα τὸ νῦν καθεστὼς, επιθυμεί τῆν διατάραξιν του πολιτικοῦ ὀρίζοντος, πρὸς πόλεμον ή νέον τι πραξικόπημα. ‘Αλλά λογαριάζει τῆν χωρὶς ξενοδόχον . . . Διάλεξιν.

Οί Σέρβοι, οί Μανροβούνοι επιμένουν εις τῆν ἔδαφικήν ἀποζημίωσιν, άλλως δέν είναι διατεθειμένοι νά ήσυχάσων.

Μόνον ή Κρήτη συγκεντροῖ τὰς συμπαιθείας τῆς διπλωματίας καὶ τὰς αἰσιότερας ἑλπίδας λύσεως συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τοὺς πόθους του Κρητικοῦ λαοῦ, καὶ ή ‘Ενωσις μετὰ τῆς ‘Ελλάδος δέν φαίνεται μακρὰν ἴσως προηγουμένη αὐτῆ τῆς Συνδιαλέξεως.

‘Αλλ’ ἄρα γε καὶ τὰ ἄλλα ζητήματα θά λυθοῦν ἐπίσηςαίσιως χωρὶς νά δώσουν πρῶτα φορμῆν εις τὸ νά χυθῆ αἷμα; Ποίος τὸ γνωρίζει; ‘Αφού ή ειλικρινεία καὶ τὸ ἄδολον αἰσθημα δέν ἔχει ἐμπνεύσει ὅπως τὸν Κρητικὸν λαὸν καὶ τοὺς άλλους λαοὺς, άλλ’ ἴσως ή ὑστεροβουλία πρὸς θόλωσιν τῶν νερῶν, πρὸς ἰδιωτελεϊς σκοποὺς.

Τὸ πρόβλημα ἐπομένως παραμένει εἰσέτι ἄλυτον καὶ δύναται τις νά ἐρωτᾷ ἀκόμη σήμερον ‘Ειρήνη ή πόλεμος;

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΟΥ ΜΠΕΣΙΚΤΑΣ

Μετὰ τοὺς ἐνθουσιασμούς καὶ τὰς ἀδελφοποίησεις, δι’ ὧν ἐγαλουρήθησαν ποιὸς ξεύρει πόσαι ψυχαι ἰδαιολιστῶν ή ἀφελῶν, τὸ δράμα του Μπεσικτάς, ἔνεκεν του ὁποίου ἔπεσε θῦμα ἀθῶος νεαρός ὁμογενής, ἤλθεν ὀλιβερῶς ἐπίκαιρον νά ἀποδείξῃ ὅ ἡ πολὺ ἀπέχει τὸ ὄνειρον τῆς πραγματικότητος, καὶ τὸ ἐπὶ του χάρτου ρῆμα τῆς ἑλευθερίας ἀπὸ τῆν ἐσάρκωσιν ταύτης εἰς τὰ ἡθῆ καὶ τὰ ἔθιμα πλυντισμῶν φανατισθέντων ἐπὶ σερῶς ἑκατονταετηρίδων.

Του ἐπεισοδίου τὸ λυπηρότερον εἶναι, ὅτι πρῶτιστοι ὑπεύθυνοι φαίνονται ὑπάλληλοι αὐτῆς τῆς ‘Οθωμανικῆς Κυβερνήσεως οἱ ὁποιοὶ ἐνθ’ ἀπήγον τὸ δυστυχές θῦμα ἀπὸ τόπου ὁ ὁποῖος ἔθεωρεῖτο ἀσφαλές, ἔφερον αὐτὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀστυνομικὸν κατάστημα ὅπου δέν ἡδυνήθησαν ἢ δέν ἡθέλησαν νά τὸν σώσωσι ἀπὸ τῆν κτηνώδη δρῶμην αἰσχροτάτου ὄχλου.

Καὶ οἱ ‘Ελλῆνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, — ὁ εὐγενέστατος ὄντος κλάδος τῆς Πανελληνίου φυλῆς— ἐφάνῃ εἰς τὸ ὑψος μιᾶς τὰ μάλιστα πεπολιτισμένης κοινωνίας,

μή σπύσαντες νά δώσουν εἰς τὸ ἐπεισόδιον διαστρίψεις ἐθνικοῦ ἀνυγήματος, ἀλλά θεωρήσαντες αὐτὸ λυπηρὸν ἀποτέλεσμα ἀγρίων αἰσθημάτων.

‘Αλλ’ οἱ Νεότουρκοι ἐὰν θέλουν νά μη ἐκθέσουν εἰς τὸ μέλλον τὸ γόητρον του ἁναγεννηθέντος ‘Οθωμανικοῦ Κράτους, ἀφρίλουν νά διορίσουν εἰς τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς διοικήσεως, ἐκεῖ δηλαδή ὅπου ή ἀρχὴ δύναται ἐγκαιρῶς ἐπεμβαίνουσα νά προλάβῃ αἰματηρὰ δράματα, ἀνθρώπους πεφωτισμένους ἐν ἀρμονίῳ ὄντας μετὰ τὸν νεοτουρκικὸν πνεῦμα προόδου, καὶ μετὰ τὸ γράμμα τῶν ἐν τῷ Συντάγματι ἑλευθερίων.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ τῆς Δικαιοσύνης κ. Στεφάνου ἐφιλοδόξησε ὀλίγην ὀξάν Βοκοτοπούλεων! Αὐτὸ τὸ εἰς βάρος του σκάνδαλον τὸ ὁποῖον καταγγέλλει τηλεγραφικῶς ὁ εἰρηνοδικὸς Βάλτου καὶ Καρθασαῶ ἀποδεικνύει ἄπαιξ ἔτι ποῖα κομματικῆ ἀκολασία λυμνίνεται τῆν ψυχὴν του ‘Εθνους καὶ ὑπονομεύει τὰ θεμέλια τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Χάριν τῆς ἱστορίας τῆς Συναλλαγῆς, τῆς ἀποπροπατίας αὐτῆς καὶ βρωμερῶς πόρνης τῆν ὁποῖαν τρυφερῶς ἐναγκαλιζόνται οἱ ‘Ελλῆνες πολιτικοὶ ἀναδεικνυόμενοι καὶ τῶν Βουλγάρων χειρότεροι ἐχθροὶ τῆς ‘Ελλάδος δημοσιεύον τῆν τηλεγραφικῶς διαταχθεῖσαν μετὰθεσιν του εἰρηνοδικου καὶ τῆν διαμαρτυρίαν ἅμα καὶ καταγγελίαν αὐτοῦ κατὰ του ὑπουργοῦ ὁ ὁποῖος δυστυχῶς λέγεται Στεφάνου, ὁ ὁσφῶς νομομαθῆς καὶ περιπυστος ἀναμορφώτης [:] τῆς Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος ὁμως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἔργων του καὶ αὐτοῦ του Βοκοτοπούλου Βοκοτοπολυκώτερος!

‘Ιδοὺ ὁ φετῆς του ὑπουργοῦ
‘Αριθ. 30289.

Γραμματεία Εἰρηνοδικίου Βάλτου
Κ α ρ θ α σ α ρ α ν.

Κοινοποιήσαστε ἀμέσως ἀνευ ἀναβολῆς ἐξ ὀνόματος ἡμῶν αὐτῶν Εἰρηνοδικῆ Π. Ζερβουλᾶκου ὅτι διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου ἐ. ε. κκιταχρηθέντος ἐν τῷ ὑπ’ ἀριθ. 220 φύλλῳ τῆς ‘Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετετέθη Εἰρηνοδικεῖον ‘Αργιστολίου ἔνθα δέον νά μεταβῆ τάχιστα ἵνα παραλάβῃ ὑπηρεσίαν. Τηλεγραφήσαστε ἐκτελέσειν.

‘Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Σ τ ε φ ἄ ν ο γ

‘Ιδοὺ καὶ ἡ καταγγελία του εἰρηνοδικου κατὰ του ὑπουργοῦ

Παρασκευῆ ἑσπέρας
‘Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν
‘Ελεῖγον

Πρὶν ἢ κοινοποιηθῆ μετᾶθεσις δι’ Εἰρηνοδικεῖον ‘Αργιστολίου εἰς ὁ μετετέθη τηλεγραφικῶς δυνάμει τῆς ὑπ’ ἀριθ. 30289 ἐ. ε. διαταγῆς ἀρμόδιου ὑπουργεῖου παραγγελλῆν παραδώτω ἀμέσως ὑπηρεσίαν παρ’ ἡμῶν γραμματέα καὶ μεταβῆ τάχιστα νέον θέσιν μου. Τοῦτο ἐγένετο ἵνα μη λάβω αἰριον μέρος ἐνεργηθησομένης δημοπρασίας Κοινοτικῶν λειβαθῶν τῆ ἀπατηθῆς γνωστῶν προσώπων ἵνα οὕτω καταβροχθίσωσι δημόσιον πλοῦτον δεκάδων χιλιάδων δραχμῶν. Παρακλιῶ ἐνεργῆσαστε δέοντα πρὸς διάσωσιν δημοσίου πλούτου.

Εἰρηνοδικῆς Βάλτου
Π. Ζερβουλᾶκος

Κατόπιν αὐτοῦ του σκανδάλου ὁ κ. Στεφάνου βεβαίως οὐδ’ ἐπὶ στιγμῆν δύναται νά μείνῃ ὑπουργός. Καὶ ἐπικροτοῦμεν ὁλοψύχως εἰς τῆν ἀντικατάστασιν του διὰ του κ. Λομβάρδου. ‘Οχι ὅτι δυστυχῶς ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Λομβάρδος θ’ ἀναμορφώσῃ ἠθικοποιῶσιν τῆν Δικαιοσύνην! Αὐτὸ μόνον ἢ ἐξέγερσις καὶ ἐπιβολὴ τῆς κοινῆς γνώμης θά τὸ κατορθώσῃ μίαν ἡμέραν! ‘Αλλῆ διότι ἢ ἀντικατάστασις του ἐπεροχόμενη κατόπιν αὐτοῦ του σκανδάλου θά δικαιολογηθῆ ἔστω καὶ φαινομενικῶς καὶ ἀπὸ πολιτικῆν αἰτίαν ὅχι μόνον ἀπὸ κομματικῆν ἀνάγκην. ‘Ο κ. Στεφάνου ἂς καλλιεργῆ κατόπιν ἡσυχος εἰς τὸν οἶκον του τὰς περὶ Συμβουλίου τῆς ‘Επικρατείας ἰδέας του διὰ τῶν ὁποῖων θά σώσῃ τῆν Πατρίδα!

Εἴμεθα μόνον περιεργοὶ νά ἰδομεν ποῖα θά εἶνε ἢ στάσις του ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ὃν κατήγγειλε τὸ σκάνδαλον ὁ θαρραλέος εἰρηνοδικὸς κ. Ζερβουλᾶκος.

ΕΑΝ δέν δεθοῦν—δέν λέγομεν νά κοποῦν!— τὰ χέρια τῶν ὑπουργῶν πρωτίστως δὲ του ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὥστε νά μη ἔχουν τῆν ἐξουσίαν τῆν ὁποῖαν κανεὶς άλλος ὑπουργός οὐδὲ ὁ Τάφος οὐδὲ καὶ ὁ Σουλτάνος πλέον αὐτός εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον δέν ἔχει, νά κόβουν ὁδν πράσσα τὰς κεφαλὰς τῶν ὑπαλλήλων καὶ νά τοὺς ἐκσφηνδονίζουσιν ὡς τόπια καὶ ἡλεκτρικῶς ἀπὸ του ἔνδρος ἀκρου τῆς ‘Ελλάδος εἰς τὸ ἄλλο, ὡς καλὴ ὥρα ὁ κ. Στεφάνου τὸν Εἰρηνοδικὸν κ. Ζερβουλᾶκον, ὦ! ‘Ελλῆνες

καὶ ὦ! Πανέλληνες μή περιμένετε ὀωτηρίαν. Μὴ περιμένετε ἐνίσχυσιν καὶ δύναμιν καὶ μεγαλεῖον ἐθνικόν! ‘Αλλὰ περιμένετε διαφόρα καὶ ἀποδύνθεσιν, περιμένετε αἰσχρὰ καὶ ἐθνικῶς ἐξυτελισμούς καὶ κατατροφᾶς! ‘Η ἄτιμος Συναλλαγή καὶ τὸ τέρας τῆς Βουλευτοαυλοκρατείας, ὑπὸ τὸ ὁποῖον σφάδαζε καὶ ἐξατμίζεται ἢ ‘Εθνικὴ ζωὴ δύναται νά βουλάξουν ἰο φορές μεγαλειέταν τῆν ‘Ελλάδα! ‘Εφ’ ὅσον θά ὀργιάζουσιν οἱ Βοκοτόπουλοι καὶ οἱ Στεφάνου καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, καὶ ἐφ’ ὅσον δέν ἐξυπνᾷ αὐτοὺς ὁ κοιμώμενος ἢ τραγωδῶν τῆν φτώχεια του καὶ τῆν δυστυχία του λαοῦ νά τοὺς βροντοφωνῆσῃ ὑψῶνων ἀπειλιτικῶς τὸν γρόνθον

—Κάτω πλέον τὰς χεῖρας!
‘Αλλ’ ὁ λαός, ὁ ἐργάτης λαός, ὁ μικρὸς λαός, εἶνε ἀνίκανος καὶ ἀδύνακτος διὰ τοιαύτην πρωτοβουλίαν ἐργασίας. ‘Ο μέγας λαός, ὁ ἐπιστιμῶν λαός, ὁ κτηματίας λαός, ὁ ἐμποροβιομηχανος λαός, ὁ ὁποῖος καὶ ἀντιλαμβάνεται καλλίτερον καὶ τὰ πράγματα καὶ τὸν κινδύνου καὶ δύναται νά ὀργανώσῃ μίαν εἰρηνικὴν ἐπανόστασιν ἢ ὁποῖα νά σαρώσῃ διὰ βοῆς, χωρὶς νά λυθῆ οὔτε μύτη, αὐτῆν τῆν σαπίαν, ἢ ὁποῖα κινδυνεύει νά προσδῶλῃ καὶ τῆν καρδίαν του ‘Εθνους αὐτός ἢ μνημομορεῖ εἰς ἀργοσχολίας ἢ κυττάζει μωρῶς τῆς δουλιτσῆς του δίδεν, ἢ συνευαχεῖται εἰς τῆν πανθαλασσὶν τῆς βουλευτοαυλοκρατεία!

Τὶ δέν ἡδύναντο νά κατορθώσουν οἱ δικηγόροι ἐδῶ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας συνασπιζόμενοι εἰς φάλαγγας ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνακαινίσεως του Κράτους καὶ του ‘Εθνους;

Τὶ δέν ἡδύναντο οἱ κτηματῖα καὶ οἱ ἐμποροβιομηχανοὶ σνγκροτοῦντες ἕνα στρατόν ὀωτηρίας;

‘Αλλὰ κοιμῶνται ὄλο ἢ θρηνολογοῦν κατ’ ἰδίαν. Οὐδεμία γενναία πρωτοβουλία, Οὐδεμία εὐγενῆς ὀρημί, οὐδεμία ἀγανάκτησις ἐθνικῆ, οὐδεὶς ἐθνικὸς πόνος νά κλονῆ τὰ στῆθη τῶν, οὐδὲ αὐτὸ τὸ αἰσθημα τῆς αὐτοσυντηρησεως φαίνεται νά τοὺς συγκινοῆ πλέον. ‘Ος νά φαντάζεται κανεὶς ὅτι εἰς μίαν στιγμῆν γενικῆς θυέλλης εἶνε δυνατὸν νά ἐπιπλεύουσιν του ἔνδρος ἢ του ἄλλου τὰ ἰδιαιτέρα συμφέροντα καὶ νά μη καταπινοθοῦν ὄλα εἰς τὸν ὄκεανόν τῆς γενικῆς καταστροφῆς καὶ ἀνεμοζάλης! Καὶ ὡς νά μη φαντάζονται οἱ εὐφρεῖς ὀρωμοὶ ὅτι μόνον εἰς τῆν προαγωγήν του γενικοῦ καλοῦ, τῶν γενικῶν συμφερόντων εἶνε δυνατόν νά ἐξασφαλισθοῦν καὶ προαχθοῦν καὶ τὰ ἰδιαιτέρα ἑκάστου συμφέροντα!

‘Εως ὅτου ἐξογκοῦμενον τὸ ἀφρίζον ἰδιον Σλαυτικὸν κύμα σπάσῃ ἀκράτητον εἰς τὰ πλευρὰ του ‘Ολύμπου καὶ τότε χεῖρατε ὦ ‘Ελλῆνες ὑπουργοὶ καὶ πολιτικοὶ! Χαίρομε ὦ ‘Ιδαικά του ‘Βθνοῦς! Χαίρομε ὦ ‘Ελλῆνες καὶ Πανέλληνες! ‘Εδοξάσατε τὸ ὄνομά σας καὶ τῆν ἱστορίαν Σας!

Η ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΛΑΔΙ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

ΛΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

‘Η ἰταλικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ προδρερευομένη ὑπὸ του καθηγητου Σκιαπαρέλλη ἐκτελοῦσα ἀνασκαφὰς ἐν Αἰγύπτῳ ὑπῆρξεν ἐλυτυχῆς τὰς τελευταίας αὐτᾶς ἡμέρας. ‘Εκ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων μέρος ἔλαβεν ἔννοεῖται δικαιοματικῶς ἢ ἀποστολῆ διὰ λογαριασμοῦ τῆς ‘Ιταλικῆς Κυβερνήσεως ἢ ὁποῖα ἔφεραν ἐν ‘Ιταλίᾳ 400 κιβώτια με ἀκτακισχίλια ἀντικείμενα. Οἱ ἀνκαλυφθέντες τάφοι ἦσαν 80.

‘Αρχαιολογικὸν αἶνιγμα.

Μεταξὺ τούτων εἶρον πολῦτιμον σαρκοφάγον του πρόγκηπος ‘Αρού, τάφους ἱερέων, του θεοῦ Σέθ, φονεῖς του ‘Ορίβιδος, του ὁποῖου ἢ λατρεία εἶχεν ἀπηγορευθῆ. ‘Οδιδασημος καθηγητῆς ἀνεκάλυψε μεταξὺ ἄλλων ἐνδιαφερότατον καὶ σπουδαιότατον ἀρχαιολογικὸν αἶνιγμα, ἔργον παριστάνον στέγγν με ἐπιπέδους κεράμους κατὰβυθισμένην εἰς τῆν γῆν καὶ μὴ στηριζομένην με τοίχους. Μεταξὺ δὲ τῶν κεράμων ἦσαν ὅπλα περιεχόμενα σφαίρας ἐκ πηλοῦ καὶ κύβους κενούς. ‘Υπὸ τῆν στέγγν ἦτο στρῶμα χρυσεῆς ἄμμου δι’ ἧς διήρχοντο τέσσαρες κῶνοι μελανοχρᾶτου ἄμμου. ‘Υπὸ τῆν ἄμμον ὑπάρχει βᾶσις ἐκ πλίνθου καὶ ἄμμου τοποθετημένη ἐν

σχῆματι κοιλιάδος. Τῆς παρεστᾶσεως αὐτῆς ὁ Σκιαπαρέλλη εἶρε τῆν ἀληθῆ σημασίαν, ἢ ὁποῖα δέν εἶναι ἄλλο τι εἰμῆ ἐν πλαστικῶν σύμβολον του κόσμου ὅπως τὸν ἐννοοῦσαν οἱ Αἰγύπτιοι. ‘Η βᾶσις παρίστανε τῆν κοιλιάδα του Νείλου, ἢ χρυσῆ ἄμμος τῶν ἀέρα, οἱ κῶνοι μελανοχρᾶτου ἄμμου τὰ τέσσαρα ὄρη που στηρίζουσ τὸν οὐρανόν ἢ στέγγν με κεράμους τὸν οὐρανόν, τὰς οὐρανίας σφαίρας, τὰ ἄστρα, καὶ τὰ κενά, τὰ δώματα τῶν θεῶν.

‘Ο τάφος του μηχανικοῦ Κχᾶ.

‘Αλλ’ ἢ σπουδαιότερα ἀνακαλύψε του διασῆμου ἰταλοῦ καθηγητου εἶναι ἢ του τάφου του μηχανικοῦ Κχᾶ, ἐν Δερ-ελ-Μεδινέτ.

‘Ο τάφος αὐτός εύρίσκεται ἐν ἀρίστη καταστάσει: μάλιστα ἐπανορθωθείς ὑπὸ του καθηγητου μετὰ τῆν ἀνασκαφῆν.

‘Ο εἰσερχόμενος εἰς αὐτὸν βλέπει κατὰ πρῶτον τὸν σαρκοφάγον του παλαιοῦ μηχανικοῦ ἐντός τῶν τριῶν φερέτρων. ‘Ολα τὰ σκεύη του εἶναι ἀκόμη ἀνέπαφα ὡσεὶ ἐτοποθετήθησαν ἐκεῖ πρὸ ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὄρας. ‘Υπάρχει ἢ καθέκλα του, τὸ ἀγαλλμάτιον που τὸν παριστάνει με στεφάνους ἀνθέων εἰς τὸν λαιμόν καὶ εἰς τοὺς πόδας, ὁ πάπυρος με τὰς προσευχὰς, ὁ ὁποῖος ἐκαλυπτε τὸ λείψανον, καὶ ἔπειτα ὄλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ μετὰ θάνατον ταξιδεῖον. ‘Αρτοι, πλακούντια, ἄλευρον, βούτυρον, κρομμύδια καὶ κισοῶς, παστὰ ψάρια, φούνικες, σπόροι, σπανάκια, παστὸν κρέας, ταμάρινον, δοχεῖον με ἄλας, καὶ ἄλλο χάλκινον διὰ τὸ γάλα. Δέν λείπουν οὔτε τὰ ἀντικείμενα τῆς τοαλέττας, ψαλλίδια, ξυρᾶφια, κτένις ἀβόρινα, δοχεῖα με ἀλοιφᾶς. ‘Υπάρχουν καὶ τὰ ὄργανα διὰ τῆν ἐργασίαν του καὶ του ἀξιώματός του, τὸ μέτρον, τὸ τρίγωνον, τὸ νῆμα τῆς στάθμης κτλ. κτλ. ‘Ο ἐπισκεπτόμενος λαμβάνει οὕτως τῆν παράστασιν του βίου ἐνός ἀρχαίου μηχανικοῦ ὅπως ἦτο πρὸ τρισχιλίων ἔτων!

‘Η τουαλέττα μιᾶς Αἰγυπτίας.

‘Επίσης λαμβάνει τις παράστασιν τῶν ἀντικειμένων τῆς τοαλέττας μιᾶς ἀρχαίας Αἰγυπτίας με τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐκεῖ παρὰλευρῶς κειμένης γυναικίστου. Δέν λείπουν τὰ δοχεῖα τῆς πομάτας, ἢ παροῦσα, τὰ μικρὰ κένιστρα τῆς τοαλέττας, αἱ πόρπι, αἱ παραμάνες, τὰ κτένια, τὰ ξυρᾶφια... δέν λείπει οὔτε ἐν ἀντικείμενον πολλῶ ἀπροσίτου χρήσεως τῆς ἀρχαίας γυναικός. ‘Υπάρχουν καὶ τὰ κνυτῖα διὰ τῆν βαφή τῶν... βούρτσες, δακτυλίδια, βεντάλλια! ὑπάρχουν ἐκεῖ ἐξ καθέκλας λεπτοκαμμομένα καὶ ἑλαφρά, καθὼς ἀγγλικᾶ ἐπιπλα ἐκ Liberty ἕνα πλῆν με ἰσωχᾶς ἐξ ἐβένου καὶ ἀβορίουμῖα ψάθα ταξιδεῖου που περιτυλισσεται ἀκριβῶς ὅςν τὰ πορμαντὸ τὰ δικά μας, μπαστοῦνια περιπάτου καὶ καλᾶκια. Δέν λείπει οὔτε ἢ συζυγικὴ κλίνη με τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ σενδόνια ἀκόμη εἰς τῆν θέσιν τῶν, καὶ δύο σκαμνῖα με σχῆμα ἡμισελήνου εἰς τὸ προσκέφαλον διὰ νά ἀκουμβίσουν τῆν κεφαλῆν τὸ σκαμνῖ του ἀνδρός εἶναι ἀπὸ ξύλο γυμνῶ, καὶ ἐκεῖνο τῆς γυναικός σκεπασμένο με λεπτόν ὑψασμα.

Καὶ ὑπάρχουν προσέτι οἱ ξηροὶ στέφανοι ἐκ περσῶς, του συμβολικοῦ ἄνθους τῆς ἀναστάσεως, τὸ ὁποῖον οἱ συγγενεῖς ἐβρίψαν εἰς τὸν τάφον.

Πόσα ἀρᾶ γε μυστήρια δέν ἔχει νά μᾶς ἀποκαλύψῃ ἢ Αἰγύπτος, ἢ ὁποῖα συνέλαβε τῆν πρωτότυπον ἰδέαν νά ἐπιδιώξῃ τῆν διαιώνισιν του ἀτόμου, ἔστω καὶ ὡς ἀναίσθητος μάρτυς τῆς ἱστορίας δι’ ὄλων τῶν μέσων που παρέχει ἢ ἐπιστήμη;

Πόσα δέν μᾶς ἀποκαλύπτουν οἱ τάφοι τους, ἀλλὰ πόσα πρὸ πάντων οἱ πάπυροὶ τους;

‘Ελλῆν μηχανικός ὁ Κλέων.

‘Η «‘Αλήθεια» θά εἶναι εὐτυχῆς μετ’ οὐ πολὺ νά δώσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς κᾶτι τι ἴσως σημαντικώτερον τῆς περιγραφῆς τῆς ἐσωτερικῆς ἀτομικῆς ζωῆς ἐνός μηχανικοῦ, τὰ πρωτόεια δηλαδή διὰ τὸ ἐλληνικὸν κοινόν μιᾶς μελέτης, ἐκ προσορᾶτου ἀνακαλυφθέντος παπύρου, περὶ τῶν ἐργασιῶν ἐνός ἄλλου μηχανικοῦ—του ‘Ελληνος Κλέωνος— εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλονται πλεῖστα τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων, εἰς τὰ ὁποῖα ἢ Αἰγύπτος ὀφείλει τῆν σήμερον εὐδαιμονίαν της.

Ἡ μελέτη ἡ προσεχῶς δημοσιευομένη εἶνε τοῦ λογιῶ φιλίου τῆς «Ἀληθείας» κ. Μανραάκη.

ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΣ

ΑΠΟ ΟΔΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

— Ὁ κόσμος προοδεύει...

Καθιερώθησαν τώρα καὶ αἱ τηλεγραφικαὶ ἐπιταγαὶ μεταξὺ Ἰαλίας καὶ Ἰαπωνίας. Ἄνασθε δηλαδὴ νὰ στέλλετε χρήματα μέχρι 1000 φράγκων ἀπὸ τὴν Ἰαλίαν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν! Ἡ σημασία τῆς καινοτομίας εἶνε μεγίστη. Ἀπὸ νὰ περιμείνετε 40 ἡμέρας ἵνα ἐμβάσθητε ὀλόκληρον τὸ ποσὸν ἢ μίαν προκαταβολήν διὰ νὰ σὰς στείλουν τὸ ξημῶρευμα, τὸ διάστημα διανύεται αὐτοστιγμὴ δι' ἕνος τηλεγραφήματος!

Ἡ Ἑλλάς, μόνη χωρὶς τοῦ πολιτισμένου κόσμου ἀγνοεῖ τὰς τηλεγραφικὰς ἐπιταγάς καὶ μὲ αὐτὴν τὴν γείτονα Ἰαλίαν! Τὸ δὲ ἐσωτερικὸν γραμματόσημον εἶνε ἀκόμη παρ' ἡμῖν, ἐνῶ πρὸ πολλοῦ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ εἶνε δεκάλεπτον, ΕΙΚΟΣΑΛΕΠΤΟΝ! Καὶ θὰ μείνῃ τοιοῦτον καὶ ὅταν τὸ διεθνὲς γραμματόσημον θὰ γίνῃ δεκάλεπτον μόνον!

— Οἱ Βασιλεῖς τῆς Ρωμανίας.

Ποῦν ὀλίγοι βασιλεῖς εἶναι τόσον δημοτικοὶ ὅσον ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμανίας. Δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀπαιτήσιν μεγαλείων, καὶ τίποτε δὲν τὸν εὐχαριστεῖ τόσον ὅσον νὰ ἀναμνησθῆται ὑπὸ τὸν λαὸν του. Περιπατεῖ χωρὶς καμμίαν ἐπισημότητα μεταξὺ τῶν ἐπηκόων του, ἀνεβαίνει εἰς τὰ κοινὰ τραίμα, μὲ μίαν λέξιν, διάγει ἐν μέρει τὸν βίον οἰοῦντὸς ἰδιώτου. Ἀκριβῶς καθὼς ὁ Βασιλεὺς οὐτίας καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Ρωμανίας, ἡ γνωστή ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κάρμεν Σόλβα, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τί φρονεῖ ὁ κόσμος δι' αὐτήν, καὶ μίαν φοράν θέλουσα νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς φωνῆς της, διότι φυσικοὶ κόλακες τῆς αὐτῆς τῆς ἔλεγον δι' ἡτο μίαν δευτέρα Πάντη, ἐπήγε εἰς ἕνα γάλλον διδάσκαλον φωνητικῆς καὶ τὸν ἠρώτησε τί ιδέαν εἶχεν αὐτὸς περὶ τῆς ἰκανότητος της εἰς τὸ ἄσμα. Ὁ γάλλος διδάσκαλος δὲν τὴν ἐγνωρίζει. Καὶ λοιπὸν ἀφοῦ ἐδοκίμασε τὴν φωνήν της, τῆς εἶπεν. «Κυρία μου, γνωρίζετε μουσικὴν καλὰ, ἀλλὰ σὰς λείπει ἡ φωνή! Ἄνασθε νὰ ἔχετε ἐπιτυχίαν μόνον εἰς τὴν ὀπερέτταν, ἀλλὰ σὰς τὸ λέγω ξάστερα, ἡ φυσιογνωμία σας δὲν ἀξίζει τίποτε!»

— Αἱ δισειδαμονίαι τῆς μεγάλης ἠθοποιού Μέλβας.

Πολλοὶ μεγάλοι ἄνδρες ἔχουν δισειδαμονίας, μὴ ἔξαιρουμένων τῶν ἠθοποιῶν. «Διὰ δλον τὸν βίον τοῦ κόσμου, λέγει ἡ Μέλβα, δὲν μπορῶ νὰ ὑποφέρω τὴν θέαν τῶν πτερῶν ἐνὸς ταοῦ. Καὶ ἂν μία ἐπισκέπτριά μου φέροι τοιαῦτα πτερά, μοῦ ἔρχεται ἀμέσως ἀνατριχίλα. Μπρρρ! ... Ἐπίσης τρέμω πάντα μὴ κανεὶς μὲ φωτογραφῆσῃ μὲ μίαν ἐνδυμασίαν ἢ ἐνὸς δράματος τὸ ὅποτον δὲν ἔχω ἀκόμη παραστήσῃ ἐνώπιον τοῦ κοινού. Τοῦτο τὸ ἔχω γὰ κακό.

— Ὁ υἱὸς τοῦ Ρουζβὼλετ ἀπλοῦ ἑργάτης.

Ὁ Θεόδωρος Ρουζβὼλετ, μεγαλείτερος υἱὸς τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικῆς ἤρχεισεν τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς λογιστὴς ἐνὸς ἐργοστασίου ταπήτων μὲ τέσσαρας λίρας τὴν ἑβδομάδα. Τώρα εἰσῆλθε εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν μαλλίων καὶ θέλει ἐξακολουθήσῃ εἰς δλα τὰ διαμερίσματα ἕως ἄντος μὲ μὴ καλὰ τὴν τέχνην. Καὶ τόσον ἐπιμελής εἶναι ὁ νέος Ρουζβὼλετ ὥστε τὸ πρῶν εἶναι πάντοτε πρὸ τῆς θύρας τοῦ ἐργοστασίου ὅταν εἰς τὰς ἑπτὰ ἢ οἸφρὸν ἴτρα κρᾶζει τοὺς ἐργάτας. Καὶ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος εἶναι σκεπασμένος μὲ πάχος τῶν δεσμάτων εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε καὶ αὐτὸς καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκλείοντες τὰ μαλλιά, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἐστιατόριον καὶ τρώγῃ ἐκεῖ εἰς τὸ δωμάτιον μέσα σὲ μὰ καραβάνα τενεκεδένια.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΙΣ ἈΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἔργασια

Αἱ γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς ἐν γένει, τῆς Ἑλλάδος συμπεριλαμβανομένης, ἀσχολοῦνται ἰδιαιτέρως καὶ μόνον περὶ τῆς γυναικείας ἀγωγῆς.

Αἱ Ἰαπωνίδες ἐπαρουσίασαν εἰς τὴν Κυβερνήσιν τῶν ὑπόμνημα ἀφορῶν εἰς μεταρρυθμίσεις περὶ τῆς γυναικείας ἀγωγῆς.

Εἰς τὰς Ἰνδίας εἰς τὴν Κίνα, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐπεκτείνεται ἡμερῶν τὸ κίνημα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς γυναικός.

Αἱ Ὀδάλισσαι τῶν χαρεμίων διεκδικοῦν τὸ δικαίωμα τῆς προσωπικῆς τῶν ἐλευθερίας, δηλαδὴ εὐρίσκονται εἰς στάδιον στοιχιδῆς διεκδικήσεων.

Ἐν Ρωσίᾳ ὁ φεμινισμὸς ἐκδηλοῦται δι' ἐκπαιδεύσεως εὐρείας καὶ βραθείας κατέστη ἀναριθμητὸς σήμερον ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητρίων καὶ τῶν διπλωματούχων γυναικῶν.

Αἱ γυναῖκες ἐπίσης τῶν ἀνατολικῶν μερῶν τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας, τῶν τατάρων δηλαδὴ καὶ ὀθωμανῶν, ζητοῦσι ἀπὸ τῆς Δούμας ἐπιψηφίσαι νόμον ὃ ὁποῖος νὰ τὰς προστατεύῃ ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν ἀνδρῶν τῶν.

Ἐν Φιλανδίᾳ, Νορβηγίᾳ, Νέα Ἰορλανδίᾳ καὶ Αὐστραλίᾳ, καὶ εἰς πολλὰς πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, αἱ γυναῖκες ἐπέτυχον ἤδη ἴσα πολιτικὰ δικαιώματα τῶν ἀνδρῶν.

Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τὸ κίνημα τῆς γυναικείας χειραφετήσεως λαμβάνει τρομερὰς διαστάσεις.

Ἐν Βουένος Ἀἴρες, ὑπάρχουν πλέον τῶν σαράντα δοκτοροσῶν ποῦ ἐξασκοῦν τὴν ἱατρικὴν τὴν χειρουργικὴν, τὴν ὀδοντοιατρικὴν, τὴν μαιευτικὴν κτλ. ἡ μίαν τούτων ἦτο πρόεδρος τῆς ἱατρικῆς Ἀκαδημίας.

Αἱ λαμβάνουσαι δὲ διδακτορικὸν δῖπλωμα εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ βραβεία ἀνέρχονται εἰς ἑκατοντάδας.

Εἰς τὰς συναυλίας, αἱ γυναῖκες ἐκτελοῦν μουσικὴν ἴδιαν αὐτῶν συθέσεως, ἐγείρουσιν μνημεῖα εἰς τὰς δημοσίας οδοὺς. Ἐχρουν τὴν διαχείρησιν ὄλων τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν εὐεργετικῶν καταστημάτων καὶ συγκροτοῦν συμβούλια ἔθνικα πρὸς συζήτησιν τῶν συμφερόντων τῶν καὶ τῶν δικαίων τῶν.

Αἱ γυναῖκες Σουηδίας καὶ Δανίας ἐπέτυχον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰ δημοτικὰ καὶ τώρα ζητοῦν καὶ τὸ ἴδιο δικαίωμα καὶ διὰ τὰ πολιτικά.

Ἐν Σουηδίᾳ μάλιστα ἡ ψῆφος τῆς γυναικός συμπεριελήθη εἰς τὸν λόγον τοῦ στέμματος καὶ ἀποτελεῖ μέρος προγράμματος τῶν φιλελευθέρων κόμματος.

Αἱ Ἀγγλίδες ἔχουν ὡς γνωστὸν τὸ ρεκόρ τῶν ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τῶν χειραφετήσεως θορυβωδῶν κινήματων.

Αἱ Γερμανίδες ἐπέτυχον νόμον παρέχοντα εἰς αὐτὰς τὰ ἴδια μὲ τοὺς ἄνδρας δικαιώματα σχετικῶς μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ στυλιόφωρον καὶ τῶν ἐπιταγῶν.

Αἱ γυναῖκες τῆς Αὐστρίας κινουνοῦνται ἐπίσης διὰ τὰ ἴδια δικαιώματα.

Ἐν Οὐγγαρίᾳ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐταιρίας τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός, εἶνε δεκτὴ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἑλβετίᾳ αἱ γυναῖκες ἐργάζονται δραστηρίως διὰ τὴν κατάκτησιν τῶν δημοτικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ χειραφετικὴ προπαγάνδα τῆς γυναικός εἶνε δραστηριοτάτη καὶ χάριν αὐτῆς εἰσῆλθησαν σημαντικὰ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸν ἀστυκὸν κώδικα ὑπὲρ τῆς γυναικός.

Ἐν Ἰταλίᾳ ἐσχάτως παρουσιάσθη εἰς τὴν Κυβερνήσιν αἰτήσεις διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Καὶ πρὸ τίνος τὸ Συνέδριον τῶν Ἰταλίδων ἐξέδωκε ψήφισμα ἵνα μεταρρυθμισθῇ ὁ ἀστυκὸς κώδικς σχετικῶς μὲ τὴν νομικὴν ἰκανότητά τῆς γυναικός. Ὡς βλέπουν εἰ ἀνα-

γνωσταί μας διὰ τοῦ ἀνωτέρω πλήρους πινάκους τῆς ἐν τῷ κόσμῳ γυναικείας δράσεως τὸ ζήτημα τῆς γυναικείας χειραφετήσεως, ἀφ' οὗτου ἀνακινεῖται, ἔκαμε γιγάντεια βήματα.

Καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἂν καὶ τὸ κίνημα δὲν ἔλαβε ἀκόμη τὰς διαστάσεις κινήματος, ὑποφώσκουν συμπτώματα δηλοῦντα τὴν ὀλίγον ἀπέχουσαν συστηματικὴν γυναικείαν προπαγάνδαν. Τὰ σημεῖα αὐτὰ τὰ εὐχάριστα εἶναι ἡ ἔργασια τῆς γυναικός, ἡ τῶν χειρῶν καὶ ἡ τοῦ πνεύματος, ὃ ὅλον ἐνθάδε ἀριθμὸς τῶν φοιτητρίων τῶν ὁποίων μία ἐγένετο ἤδη καὶ ὑψηλήτρια.

Ἡμεῖς ἠγυθήμεν καὶ ἄλλοτε τὴν ταύτην χειραφετήσιν διότι ἡ ἔργασια τῆς γυναικός καὶ ἡ χειραφετήσιν τῆς ἡ κοινωνικῆς προαγᾶντος τὸ αἶσθημα τῆς ἀτομικῆς ἀξιοπροσέπειας, γίνονται στοιχεῖα τάξεως καὶ προοδου, καὶ ἐπαυξάνουν τὴν ἠθικὴν ἐν γένει τῆς κοινωνίας, ἐν ἡ μὲ τὸ παλαιὸν σύστημα τοῦ τε ἐγκλειστοῦ καὶ τοῦ ἠθικοῦ χαρεμίου ἐν ᾧ διατελεῖ ἡ γυνή, ἀποβαίνει αὐτὴ μόνον ὄργανον ἡδονῆς καὶ διαφθορῆς ὡστε νὰ λέγηται τὸ παροιμιώδες, διὰ καθὲ κακὴν πράξιν. «Ζητήσατε τὴν γυναικα». Τὶ λακωνικώτερα καὶ ἀληθεστέρα ἀποδείξῃς ὅτι τὸ παλαιὸν σύστημα τῆς γυναικείας ἀγωγῆς εἶναι ἐπιζήμιον εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀφοῦ τοιαῦτα δίδει ἀποτελέσματα;

Ὁ ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

Αἱ Μεγάλαι Ἀσκήσεις ἐν τῇ Ἀττικῇ

Καὶ ὁ κ. Δημοπούλου

τὰ Διαπραχθέντα Σφάλματα

Κρισιεὶς Βιδαίκου

[Ἰδε προηγ. εἰς φύλλα 282] βραίου καὶ 5' Ὀκτωβρ.]

Εἶ καὶ ὑπεσχηθῆμεν νὰ διεξελλθωμεν ἐν συντόμῳ τὴν στρατιωτικὴν ἱστορίαν τοῦ πεδίου τῶν ἀσκήσεων, ἐν τούτοις, ἐπειδὴ αὕτη θὰ ἦτο μακρὰ (τῶν γνωστῶν μόνον ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ὑπερβαρῶν κατ' ἀριθμὸν τὰς πενήτηκοντα, ὧν πέντε τὰ μάλα ἀξία λόγου) καὶ ἐπειδὴ ἄλλως τε σκοποῦμεν νὰ ἐκδώσωμεν τὴν ἱστορίαν ταύτην ἐν ἰδίῳ συγγράμματι, ἵνα νῦν μὴ ἐκταθῶμεν ἐπὶ πολὺ, σπεύδομεν νὰ εἰσελθῶμεν σήμερον εἰς τὸ κύριον ἡμῶν θέμα τὴν ἐπίκρισιν τῶν ἀσκήσεων καὶ τῶν κατ' αὐτὰς διαπραχθέντων σφαλμάτων.

Πρὶν ἢ προβῶμεν ὅμως εἰς τὰς ἐπ' αὐτῶν ἡμετέρας κρίσεις καὶ καταδείξωμεν τὰ σφάλματα τοῦ διευθύναντος τὰς ἀσκήσεις κ. Δημοπούλου θὰ πειραθῶμεν νὰ δώσωμεν σκιαγραφίαν τινὰ αὐτοῦ, ἣν θεωροῦμεν ἀπαραίτητον ὅπως ἐξηγηθῶσι τὰ τε διαπραχθέντα σφάλματα καὶ ἡ εὐθύνη, ἣν διὰ ταῦτα φέρει.

Ἄνηρ τῆς παλαιῆς ἐλ λ η ν ι κ ῆς σχολῆς (ἠδυναμένως νὰ εἴπωμεν καὶ παλαίστοιστροκικῆς) ὁ κ. Δημοπούλου ἔχει ἐν τῷ νῶ του ἐρριζωμέναν παλαιὰς ἑλληνικὰς ιδέας, τὰς ὁποίας δὲν κατῴρθωσεν ἀκόμη ν' ἀποβάλῃ. Εἰσιρισμένος εἰς τὰς μικροκινήσεις τῶν σωμάτων τὰ ὁποῖα διήκουν πάντοτε ὡς ἐν τῶν περιστάσεων ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβῃ καὶ ἐκτελεσῇ τὴν γενικώτερα σχέδια καὶ μεγαλείτερα τῶν ὅσων μὲ τὰς μικρὰς μονάδας ἐφέρμωσεν.

Ἐν νῶ ἔχει ὥρισμένα τινὰ σχέδια κινήσεων καὶ περὶ ταῦτα διαρκῶς περιστρέφεται. Ἐπὶ τούτοις τὴν στρατηγικὴν ἔχει ἐκλάβει ὡς καθαρῶς διοικητικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὴν κινητικὴν σημασίαν τῆς λέξεως, τρόπον τινὰ ὡς ὑπηρεσίαν ὑπολογισμῶν ἐν τοῖς λόχοις ἢ πρὸς χάριν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου ἐν τοῖς συντάγμασι, οὐδ' αὐμῶς συνθεομένην μὲ τὴν ἐπιτελικὴν ὑπηρεσίαν καὶ οὐδεμίαν ἂν σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὴν ἐπιμελητικὴν ἀπ' ἵτινες ἀποτελοῦσι κυρίως τὴν στρατηγικὴν. Τὸ δὲ χειριστὸν πάντων εἶνε ὅτι οὐδεμία λογικὴ ὄψιν τῶν προσώπων, οὕτε τῶν πραγμάτων δύναται νὰ τὸν μεταπέσει εἰς τὰς ιδέας του.

Συνέλαβε μίαν ἰδέαν ὁραλεραν, οὐδεμία δύναται νὰ τὸν κάμῃ νὰ τὴν ἀποβάλῃ ἢ ἀποθάνῃ (ὃ μὴ γένοίτο!) μετ' αὐτῆς. Ἐχει ἐπιμονὴν ἀτελεῦτητον. Μάτην οἱ περὶ αὐτὸν ἐπιτελεῖς προσπαθόν προηθῆς νὰ τὸν πείσωσι νὰ μεταβάλῃ τὸ θέμα. Μάτην προσπαθόν νὰ τὸν μεταπέσωσι νὰ μεταβάλῃ τὸ σύστημα τῆς διατροφῆς τῶν στρατευμάτων τοῦτέστι τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιμελητείας. ὁ κ. Δημοπούλου ἦτο ἀμετάπειστος. Ἐν θέμα

ἐγνωρίζον, ἐν σύστημα λειτουργίας τῆς ἐπιμελητείας ἄλλα δὲν ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ.

Τὰ ἀποτελέσματα ἐπέηλον ραγδαίᾳ τὸ στρατεύμα μικροῦ δεῖν ἀποσυντεθεῖν ἂν δὲ ὁ πόλεμος ἦτο ἀληθής, ὃ ἐχθρὸς θὰ εὐρίσκατο εἰς Ἀθήνας, ἐν ᾧ αὐτὸς θὰ τὸν ἀνέμενεν εἰς Ἄνω Λιθσία!

Τὸ περίεργον, ὅπερ ὅμως καὶ χειριστὸν εἶνε ὅτι καὶ τὸ ἐπίον ἐὰν τῷ ἀνατεθῇ ἢ διεϋθύνῃ τῶν γυμνασίων, τὸ ἴδιον ὁ θέμα, τὸ ἴδιον σύστημα.

Καὶ πρῶτον ἐπὶ τοῦ δοθέντος θέματος: Στρατὸς ἀπεβιβάσθη εἰς Λαύριον... Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μᾶς πληροφορήσῃ τις περὶ τοῦ συντάξαντος τὸ σχέδιον μακρόθεν μυρῖξιν τὸν κ. Δημοπούλου. Εἶνε τὸ πραγματικὸν θέμα του. Ἦτο ἀκόμη διοικητὴς τοῦ Σχολείου τῶν ὑπαξιωματικῶν ὅτε ἐδίδεν εἰς τὸς μαθητὰς τοῦ λοχίας τὸ θέμα τοῦτο. Εἰς τὸ Μαρκόπουλον ἔκαμε μετ' αὐτῶν ὄργανα, ἵνα σταματήσῃ τὸν κ. Λαυρίου (1) ἐπερχόμενον ἐχθρὸν (!) Καὶ πέρυσιν τὸ ἴδιον στρατὸς ἀπεβιβάσθη εἰς Λαύριον... Ἀπὸ τὸ Λαύριον, βλέπετε, ὃ κ. Δημοπούλου δὲν δύνανται νὰ ἐξέλθῃ. Ἐν τούτοις τὸ μάθημα του δὲν τὸ ἐξεμάθεν ἀκόμη καλὰ. Καὶ εἰδόμεν ἐναντίον τοῦ κ. Ἐθδῶν ἐπερχομένου ἐχθροῦ (κ u α w ν) νὰ στέλλῃ τὰ στρατεύματά του (ε ρ υ θ ρ ο ῦ ς) εἰς Ἀμαρούσιον καὶ Κηφισίαν, ὅπως ἐκείθεν νὰ καταλάβωσι τὰς ἐκ τοῦ Ἐθραίου πρὸς τὴν κοιλίαν τοῦ Κηφισοῦ διαβάσεις! Φαντάσθητε τώρα οἶα διδασκαλία στρατηγικῆς γίνεται πρὸς τοὺς κατωτέρους!

Αἱ Ἀθηναὶ παραμελοῦνται τὸ Δαρνί, ἡ κυρία σήμερον ἐκ τῆς κοιλιάς τοῦ Ἐλευσίνου Κηφισοῦ πρὸς τὴν τοῦ Ἀττικοῦ διαβάσεις, ἐπίσης. Αἱ ἀποστάσεις διὰ τὸν κ. Δημοπούλου εἰς οὐδὲν λογίζονται. Ὁ προσανατολισμὸς ἐπίσης ἡ ταχὺτης τίποτε. Ἡ ἀσφάλεια τῶν νώτων, τῶν πλευρῶν οὐδὲν αὐτὰ διὰ τὸν κ. Δημοπούλου δὲν ἔχουσι σημασίαν, δὲν εἶνε τίποτε τὸ πᾶν εἶνε ἡ συμμετρία. Ἐλευσίς καὶ Κηφισία ἀπέχουσιν ἐξ ἴσου ἀπὸ τὰ Ἄνω Λιθσία καὶ κείνται σχέδιον ἐπ' εὐθείας ἰσοῦ τὸ πᾶν. Ὅτις ἦτο μικρὸς, παιδίον ἐστὶ, δὲν παρέτασσε χεῖρον τοὺς μολυβδίνους στρατιώτας του!

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκταθῶμεν καὶ λεπτολογῆσωμεν περισσώτερον ἐπ' ὅλου τοῦ στρατηγικοῦ σχεδίου, καὶ δὴ τοῦ τρόπου τῆς στρατηγικῆς συνηυρῶσεως καὶ προελάσεως τοῦ ἀντιπάλου (τῶν κυανῶν). Ἐν τούτῳ, τὸ Ἄλφα, ἀρκεῖ.

Ἐλθωμεν τώρα εἰς τὰ τακτικά του σχέδια, τὴν τακτικὴν του δράσιν. Δυστυχῶς δὲν ἔχομεν νὰ πλέξωμεν καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐγκλημῖον του. Ἡ διεϋθύνσις τῆς μάχης, ἣν διεξήγαγε κατὰ τὴν 3ην ἡμέραν, τῷ ἐξέφυγε τελείως τῶν χειρῶν. Ἐν πράγμα μόνον εἰδόμεν ἑνὲν πρᾶγμα περιήλθε εἰς τὴν ἀντίληψιν πάντων ὅτι τὸ σ x o λ λ ι, κατὰ τὸ δὴ λεγομένον, δὲ ἐγνώριζε τὸν ἀφέντην του. Λόχοι ἀπ' εἰδῶ, λόχοι ἀπ' ἐκεῖ, ἴλαι ἀπ' εἰδῶ, ἴλαι ἀπ' ἀεὶ καὶ οὐδὲν πλέον καὶ πάντα ταῦτα δρωῦντα μεμονωμένως, ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, ἐξ ἰδίας ἐμπνεύσεως. Ἐκαστὸν τμήμα στρατοῦ, ὅσονδήποτε μικρὸν καὶ ἂν ἦτο ἐβάδιζε μόνον του, μετέβαινε ὅπου ἠθέλην, ἐξέλεγε μόνον του τὴν θέσιν του καὶ τὴν δρᾶσιν του. Πῶς γενικὴ ἐφεδρεία; Πῶς ἡρηκτικὴ (πυκνὴ) τῆς κρισίμου ἐπιθέσεως φάλαγγς; πῶς τίποτε ἀπ' αὐτὰ; Λόχοι καὶ μόνον λόχοι καὶ ἄλλοις στρατιωτῶν κινουμένων κατὰ βούλησιν καὶ κατ' ἄνδρα. Αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Δημοπούλου ὡμολόγησε κατὰ τὴν λογοδοσίαν του ὅτι διέταξε τὸν πυροβολικὸν νὰ ταχθῇ εἰς μέρος, ἐξ οὗ νὰ βλάπη τὸν ἐχθρὸν ὅσον δύναται περισσώτερον, νὰ βλάπηται δὲ ὑπ' αὐτοῦ ὅσον ἐνεστιν ὀλιγοτέρον! (u) Ἄλλ' αὐτό, στρατηγέ, δὲν λέγεται; δὲ ἐῦθυσίς τῆς μάχης, λέγεται ἀπὸ ἡ ἀπὸ πάσης διεϋθύνσεως καὶ ἀπὸ πάσης εὐθύνσεως. Διὰ τοῦτο δὲ εἰδόμεν τὸ πυροβολικὸν, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν συμβαινόντων διατελοῦν καὶ δικαιῶς, (2) νὰ ἵσταται ἀκόμη ἐπὶ τῶν πρώτων θέσεων του εἰς ἀπόστασιν 3000 μέτρων καὶ ἐπέκτειναι, ἐνῶ τὸ πεζικὸν εὐρίσκατο μόλις εἰς 200 μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἠτοιμάζετο, οὐδενὸς διατάσσοντος ἢ οὐδενὸς ἀνακαλοῦντος αὐτό, νὰ κάμῃ τὴν διὰ τῆς λόγγης ἐφορᾶν του. Μόνον δὲ μίαν πυροβολαρχίαν εἰδόμεν ν' ἀλλάξῃ θέσιν καὶ προσεγγίσῃ πῶς μέτρι: 2000 μέτρων τὰς φάλαγγας τοῦ πεζικοῦ ἐνῶ ἐδεῖ σχέδιον σύσσωμον νὰ παρακολουθήσῃ αὐτὰς μέχρι 1000 καὶ 700 ἐπι μέτρων καὶ βοήθησῃ τὰς ἐφόδους αὐτῶν. (3)

(1) Κατὰ σύμπτωσιν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως οὐδεμία στρατιωτικὴ ἐπιχείρησις μνημονεύεται ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἀττικῆς γενομένη ἀπὸ Λαυρίου ἢ Σουλίου.

(2) Ἡ ἀπαγορεύσις τὴν ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ ἐκκένωσιν θέσεως ἀνευ διαταγῆς τοῦ διοικούντος τὸ ὄλον ἀπόσπασμα (διαταγὴ τοῦ κ. Δημοπούλου παρὰ τὰ παραδεδομένα ἐν τῇ τακτικῇ τοῦ πυροβολικοῦ).

(3) Διὰ τοὺς κεκτημένους τὸν τοπογραφικὸν

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς μετ' ἀκατοβολῆν Δραχ. 15. ΤΑΜΕΙΟΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/2%

ΑΠΟ ΤΑ ΘΟΥΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ

ΑΣΤΡΑΠΕΣ

(Από τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Μασσοῦκα πρὸς τὰς χιλιάδας ἐφέδρων τῶν Τρικκάλων).

Ἔρχομαι ἀπὸ μακροῦ, ἀλλὰ δὲν εἶμαι κουρασμένος. Δὲν ἦρθα! Μ' ἔφεραν οἱ στεναγμοὶ καὶ τὰ δάκρυα καὶ οἱ πόνοι καὶ ὁ ἀγέρας ποῦ φυσᾷ ἴσα 'πὸ τὰς καρδιὰς τῶν πονεμένων Ἑλλήνων... Καὶ εἶνε αὐτοὶ οἱ Κύπριοι ποῦ τραγοῦδον κ' ὄνειρεύονται 500 μίλια μακροῦ στὸ στόμα τῆς Ἀσίας τὰ ἰδανικά τὰ ὄρατα καὶ προσεύχονται μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων...

Τὸν ποιητὴν διακόπτουν συγκινημένως φωναὶ ἐφέδρων.

— Ζήτω ὁ Μασσοῦκας.

— Ὅχι κραυγάζει ὁ ποιητής. — Ἀλλὰ Ζήτω ἡ Πατρίς! Μὴ θυδιάζομεν θυμιάματα εἰς τὰ πρόσωπα... Σὲ μὴν εἰκόνα νὰ προσευχόμεθα. Σὲ μὴ Ἁγία εἰκόνα ποῦ μᾶς παράδωσαν οἱ αἰῶνες Ὁμορφῆν, Ἰδανικὴν, τὴν εἰκόνα τῆς Πατρίδος... Μία καντῆλα νὰ καίμε, μὴ λαμπάδα, τῆς ἀγάπης μας τῆς λατρείας μας...

— Ζήτω ἡ Πατρίδα μας, παιδιὰ! Κλαίτε κ' ἐγὼ κλαίω, πονεῖτε, πονῶ κ' ἐγὼ 12 χρόνια φρουρὸς τῆς πονεμένης μας Πατρίδος.

Παιδιὰ! Χτυπάτε βαθεῖα τὴ τοῦπα στὴν Ἑλληνικὴ γῆ ποῦ ἀφήκαμε καὶ φεύγομε. Θὰ βγῆ ἀπὸ μέσα μὲ καιρὸ τὸ ἀγαλμα τὸ ὄνειρευμένο τῆς Ἑλληνικῆς φιλοπατρίας πάγκαλον ὅπως ὁ Ἐρμῆς καὶ κάτωστρω ὡς τὰ χιόνια τοῦ Ὀλύμπου μας, ἀγνὸ ὅπως αἱ καρδιὰί σας.

Παιδιὰ! Ἡ ἐργασία σώζει! Τὰ μάγουλα τὰ ροδοκόκκινα εἶνε ἡ πορφύρα τοῦ Παλαιολόγου. Μὲ αὐτὰ νὰ κάμομε καινούργια σημαία, τὴ σημαία τῆς ἐργασίας.... »

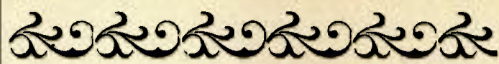
Κατὰ τὰ ἄλλα τὰ στρατεύματα στρατηγὸν ἔδλεπον ἀλλὰ στρατηγὸν δὲν ἤκουον. Αὐτὸ εἶνε τὸ συμπέρασμα.

Τί δὲ νὰ εἰπώμεν τώρα περὶ τῆς τακτικῆς δράσεως τοῦ ἱππικοῦ; Ἦθελέ τις κατακρίνει καὶ καταδικάσῃ ἴσως αὐτό, ὡς ἔπραξεν αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Δημόπουλος, τὰ σφάλματα ἑαυτοῦ ἀποδίδων εἰς αὐτό. Ἡ κατάκρισις ὅμως αὐτοῦ θὰ ἦτο ἄδικος, καὶ τοιαύτη κατὰ τὴν κρίσιν μας ὑπῆρξεν, ἡ τῶν περισσοτέρων κριτῶν τοῦ ἱππικοῦ. Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος. Ὁ κ. Δημόπουλος ἀπέστειλε τὸ ἱππικὸν πρὸς διερεύνησιν τοῦ ἐδάφους μικρὸν πρὸ τῆς ἐκκινήσεως τῶν συνταγμάτων τοῦ πεζικοῦ, συγχρόνως δὲ ἀνεγίνωσκε τὸ ἔδαφος ἐν τῇ τοπογραφικῇ χάρτῃ ἃν εἶχεν ἀνα χεῖρας. Εἰδέλαβε τὸ Ἴππικὸν ὡς ἀνιχνευτὰς τοῦ Πεζικοῦ οὐδ' ἄλλως τε οὐδαμοῦ εἶδομεν, δὲν ἐλάμβανε δ' ὑπ' ὄψιν τὰ φυσικὰ καὶ τεχνητὰ ἐμπόδια ἄπερ τοῦτο συνήντα καθ' ὁδόν, τὰς ἀμπέλους, τὰς τάφρους κτλ. οὐδὲ τὸ ἀγύμναστον τῶν ἱππῶν καὶ τὸ ἀγύμναστον τῶν ἱππέων, διὰ τὸ ὅποσον παλιν αὐτὸς ὑπέχει τὴν εὐθύνην, ἀφ' οὗ ἐπὶ ἔτη τώρα κατέχει τὴν θέσιν Μεράρχου καὶ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ Στρατοῦ. (οὐδέποτε γὰρ ἐπεθεώρησε τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀνδρῶν, τὴν πολεμικὴν, τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ συνισταμένης εἰς ἐπιθεωρήσιν τῶν περιλαίμιων καὶ τῶν κομβίων). Εἶχε τὴν ἀξίωσιν ἐν διαστήματι λεπτῶν τιμῶν τῆς ὥρας, ἐνῶ τὸ Πεζικὸν προύχρει πάντοτε, ἀφοῦ οὐδεμία περὶ τοῦ ἐναντίου ἐδίδετο αὐτῷ διαταγή, καὶ μάλιστα ἐπὶ τριῶν φαλάγγων, τὸ ἱππικὸν νὰ πρесеγγίσῃ τὸν ἐχθρὸν, νὰ διερευνήσῃ (ἀναγνωρίσῃ) τὰς θέσεις τοῦ φυλαττόμενον πάντοτε ἀπὸ τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῶν προφυλακῶν τοῦ πεζικοῦ τοῦ ἀντιπάλου, καὶ πηδῶν ἀπὸ ἀμπέλου εἰς ἀμπέλου καὶ ἀπὸ τάφρου εἰς τάφρον νὰ ἐπανέλθῃ πρὸς τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν φωτίσῃ περὶ τῶν κατεχομένων θέσεων τοῦ ἐχθροῦ τῆς δυνάμεως τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ, τῶν προσέσεων αὐτοῦ καὶ δὲν γνωρίζομεν τί ἄλλο. Ἄλλ' αὐτὰ, κ. Δημόπουλε, εἶνε πολλά, καὶ ἂν τὸ ἱππικὸν σας τὸ εἶχετε ἀσκήσῃ εἰς ταῦτα. Μὴ γνωρίζοντες λοιπὸν τὴν κατάστασιν τῆς ἐκπαίδευσως τῶν σωμάτων σας, καὶ μὴ γνωρίζοντες τί δύνασθε παρ' ἐκάστου ν' ἀναμηνῆτε καὶ κατὰ τοῦτο εἰσθε ἐλλειπής, ἐνῶ καθ' ἡμᾶς εἰσθε καὶ ἔνοχος τῆς καταστάσεως τῶν μάτην δὲ ζητεῖτε τὴν εὐθύνην ὑμῶν νὰ ἐπιρρίψῃτε εἰς ἄλλους. Τὸ ἱππικὸν, ἄνδρες καὶ ἱπποὶ, ἀπέδωκεν ὁ τι ἐδιδάχθη ἴσως δὲ καὶ πλέον ὄρα καὶ τοὺς ἐξ ὑπερκοπώσεως θανόντας ἱππους. Ἐὰν εἶνε κατακριτέον εἶνε οὐχὶ διὰ τὴν ἀδράνειάν του, ἀλλὰ διὰ τὰς πολλὰς ἀκαίρους καὶ ἀτρομῆτους ἐπελάσεις αἷς ἐξέτελεσε.

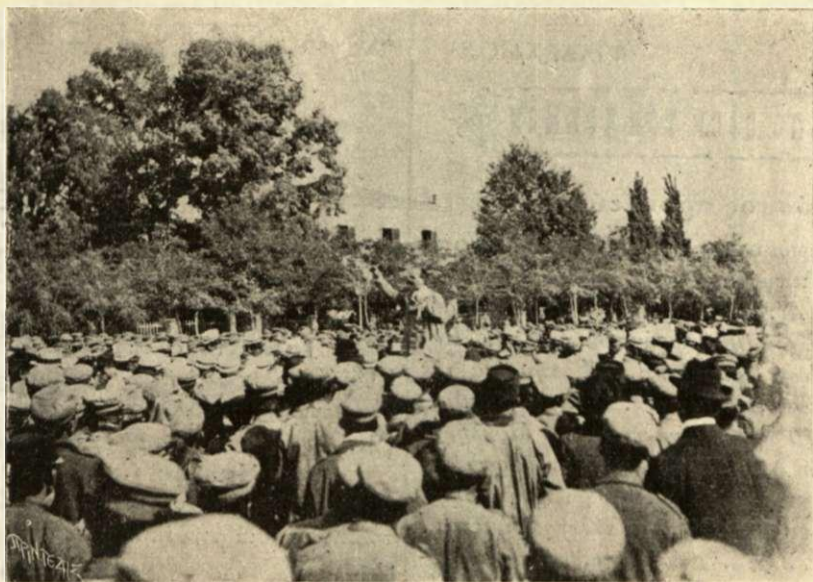
Εἶχομεν καὶ πλεῖστα ἄλλα νὰ εἰπώμεν τὰ τρωτὰ ἐπὶ τῆς δράσεως σας. Ἄλλ' ἐν τίνε μὲν λήξω μὲν, τίνος δ' ἀρξώμεθα;

Ἐν ὅμως σφάλμα, ἀσύγνωστον αὐτό, δὲν

Ο ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ ΚΗΡΥΤΤΩΝ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

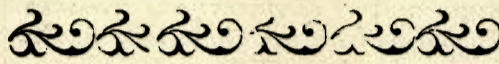
Ὁ Μασσοῦκας μὲ τὴν οδοιπορικὴν του στολήν

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

Ὁ Μασσοῦκας ἐνθουσιάζων τοὺς ἐφέδρους τοῦ 1ου Συντάγματος τὴν παραμονὴν τῆς ἀπολύσεώς των. Τὸν ἐθνικὸν μας ἀπόστολον καὶ ποιητὴν παρουσίασεν εἰς τὸ Σύνταγμα ὁ διοικητὴς του κ. Ἀντωνόπουλος.

(Ἴδε τὰ Θούρια τοῦ Μασσοῦκα)

ΩΡΑΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Οἱ δημοδιδάσκαλοι τοῦ νομοῦ Τρικκάλων. Μεταξὺ αὐτῶν οἱ γυμνασταὶ κ. κ. Χρυσόφης καὶ Νικολόπουλος

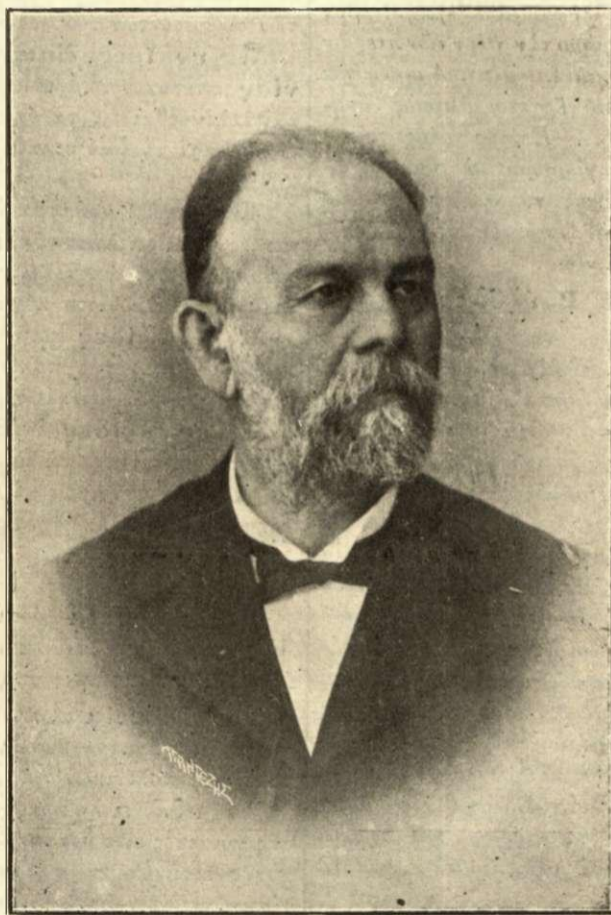
θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποσιωπήσωμεν. Εἶνε δὲ τοῦτο ἡ ἀμέλεια καὶ ἑλλειψίς παντὸς στρατηγικοῦ πνεύματος περὶ τὴν διατροφήν καὶ ἐπισταθμίαν τῶν στρατευμάτων καὶ ἡ σκληρότης καὶ ἀπανθρωπία ἣν εἰδείξατε πρὸς αὐτά. Ἀλλὰ ταῦτο εἰς τὸ προσεχές.

ΙΩΒ

χάρτην Karte von Attica σημειοῦμεν συγκεκριμένως τὰ ἐξῆς πρὸς πληροφάν. — Ἡ ἄμυνα κατεῖχε τὰ ὕψωματα 169,9—170,7—165,9 ἔνθα εὐρίσκετο καὶ τὸ στρατηγεῖον τῆς καὶ τὸ πυροβολικὸν τῆς. Ἐπίσης δὲ γὰρ 100—140,9—150—155,4—206 μεταξὺ Ποδονίπτου καὶ Καλογρέζης. Τὸ πυροβολικὸν τῆς ἐπιθέσεως εὐρίσκετο εἰς τὰ ὕψωματα 260—261 ἀνατολικῶς τοῦ Ἡρακλείου, ἡδύνατο δὲ ἀκολουθῆν τὴν ὁδὸν Ἡρακλείου—Κουκουθαῶνων καὶ Κουκουθαῶνων—Πατησίων νὰ ἔλθῃ ἄνωθι (δυσμικρῶς) τοῦ Ποδονίπτου καὶ καταλάβῃ θέσεις ὀπισθεν τῶν πεζικῶν σωμάτων τῆς ἐπιθέσεως, ἅτινα διὰ τῆς χαράδρας τοῦ Ποδονίπτου εἶχον προσεγγίση καὶ προσβάλλει τὸ ἀριστερὸν τῆς ἀμύνης, δηλαδὴ ὀπισθεν τῆς θέσεως, ἣν ὁ στρατηγὸς ἐξέλεξε ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν κρίσιμον ἐπιθεσιν.

ΜΙΧ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ

Δημοσιεύοντες εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἀληθείας» τὴν εἰκόνα τοῦ ἐσχάτως ἐκλιπόν-ἀειμνήστου καθηγητοῦ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου Μιχαὴλ Χατζημιχαλῆ ἀποδίδομεν τὴν προσήκουσαν τιμὴν ὅχι μόνον εἰς τὴν ὑπέροχον ἀξίαν τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρός, τοῦ ὁποίου τὴν ἀπώλειαν θρηνεῖ μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία, ἀλλὰ πρὸς ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην, τῆς ὁποίας ὁ μεταστάς ἀνὴρ διετέλει κορυφαῖος μύστης.

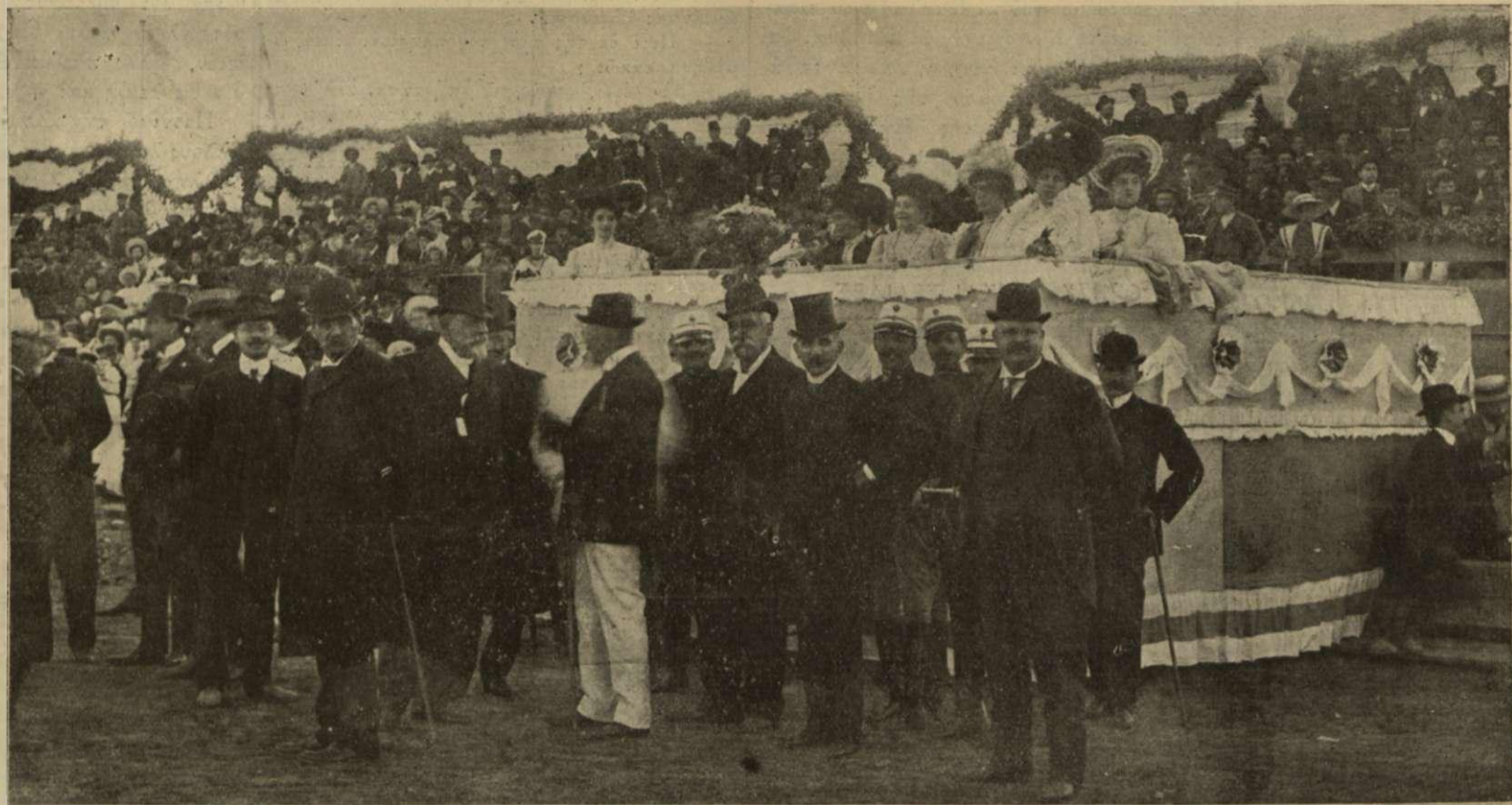
ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ

Ὁ ἀποθανὼν καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

Καὶ ὡς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὡς πρόεδρος τοῦ Ἱατροσυνεδρίου καὶ ὡς διευθυντὴς τῆς ἀστυκλικῆς ἐπιθεσε πάντοτε βαθεῖαν καὶ ἀνεξάλειπτον τὴν σφρα- γίδα τῆς ἐπιστημονικῆς του μορφώσεως καὶ πείρας καὶ μίαις ἐξόχως εὐγενοῦς καὶ φιλανθρώπου καρδίας εἰς τὴν διάπλασιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῆς φοιτητικῆς νεολαίας, τὴν

ΟΙ ΙΠΠΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ἡ ἐξέδρα τοῦ ἵπποδρομίον τῆς Λαρίσσης. Εἰς τὸ μέσον ὁ νομάρχης κ. Φαρμακόπουλος, ὁ δήμαρχος κ. Ἀστεριάδης καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. (Φωτ. Δαφνοπούλου—Ἰωαννίδου).

προφύλαξιν τοῦ τόπου ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν λοιμωδῶν νόσων, τὴν βελτίωσιν τῶν υγιεινῶν συνθηκῶν καὶ ἐξυγίανσιν ἐν γένει τῆς χώρας, τὴν πρόθυμον καὶ πεφωτισμένην καὶ σώτειραν αὐτοῦ ἰατρικὴν ἐσθίειαν εἰς τὴν πάσχουσαν κοινωνίαν.

Τέκνον δὲ τῆς ἡρωοτόκου Κρήτης καὶ ἀπόγονος ἡρώων ὁ Χατζημιγάλης ἐνεπνέετο βαθύτατα ἀπὸ τὰ ἰδαϊκὰ τοῦ Ἔθνους, ἀναθρέψας καὶ μορφώσας κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνοπρεπῶς τὰ τέκνα του.

Τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς χαράσσομεν εἰς αἰδίων μνήμην καὶ τιμὴν ἐπιφανοῦς καὶ πολυτίμου τέκνου τῆς πατρίδος τοῦ ὁποίου ὁ βίος ὅλος εἶχεν ἀφιερῶθῃ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν τιμίων αὐτῆς ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν συμφερόντων.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΦΥΛΛΑ

ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,"

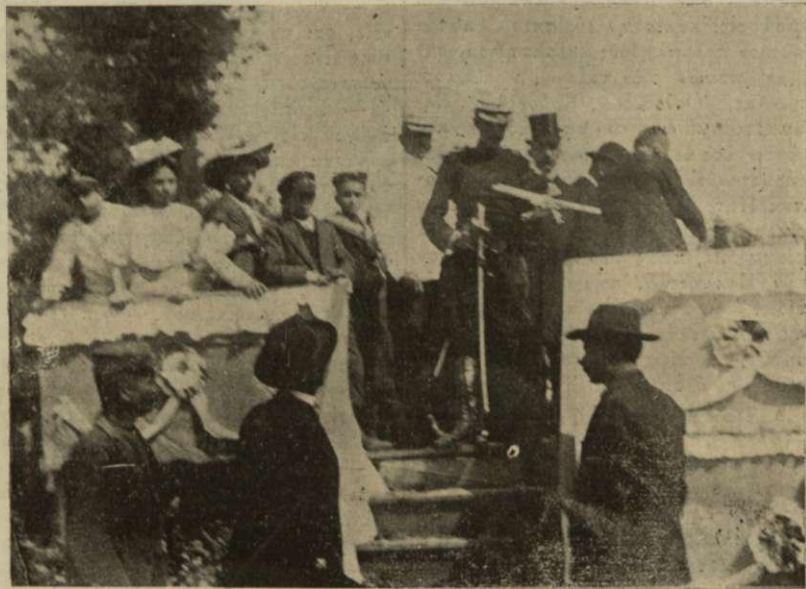
Αἱ εἰκόνες αἱ μοναδικαὶ τῆς ἐκδρομῆς, αἱ τῶν στρατιωτικῶν γυμνασίων, τῶν ἀγῶνων Τρικκάλων καὶ Λαρίσσης τῶν Βασιλοπαίδων ἐν Λαμῖα καὶ προπάντων τῶν ἐν Κρήτῃ ἐπὶ τῇ Ἐνώσει Ἐθνικῶν πανηγύρεων καὶ τελεῶν, ἃς μόνη ἡ „Ἀλήθεια,, νῦντύχησε νὰ δημοσιεύσῃ κτλ. κτλ. κτλ. κ.τ.λ. μαζὺ μὲ τὴν ἐπίκαιρον ὕλην τῆς πνευματικῆς καὶ προοδευτικῆς κινήσεως ἐν τῷ τόπῳ καὶ τῷ κόσμῳ, ἐκτὸς τοῦ τερπνοῦ καὶ πρακτικοῦ μέρους τοῦ φύλλου, ἐπροκάλεσαν τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἀληθὲς δημοψήφισμα ἐπιδοκιμασίας διὰ τὸ ἔργον μας ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ. Εὐγνωμονοῦντες πρὸς τὸς τοσοῦτον εὐγενῶς ἐνθαρρύνοντες ἡμᾶς τοὺς βεβαιούμεν ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον, χωρὶς νὰ κάμωμεν πομπώδεις ὑποσχέσεις θέλομεν φανῆ ἀντάξιοι τῆς μοναδικῆς ἐκτιμήσεως ἣν χαίρει ἡ «Ἀλήθεια» εἰς τὸ Πανελλήνιον ὅπου πανθομολογεῖται ἡ μόνη εἰκονογραφημένη ἐφημερὶς τῆς ὁποίας ἡ ἐνημερότης ἰσοφαρίζει τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ εὐχάριστον.

Ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἀληθείας»

Διὰ τὰς Ἠνωμένας

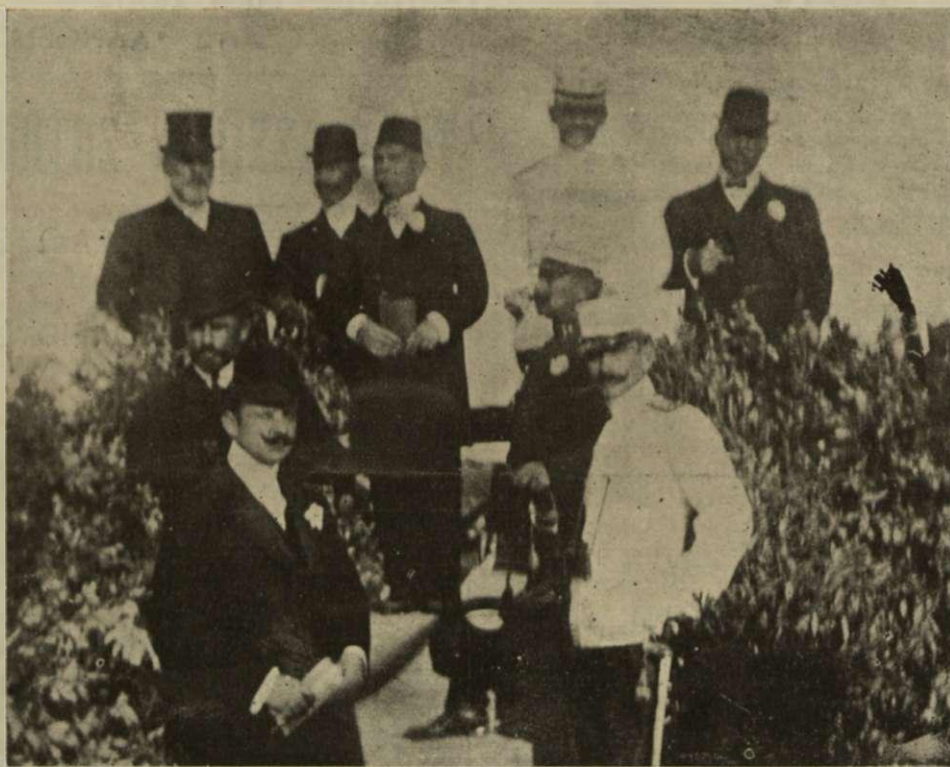
Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΑΥΡΙΚΙΔΗΣ

Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων ἐπὶ τοῦ κ. δημάρχου. Ὁ ἀνδρὺν κ. Ζυμβρακάκης νικητὴς εἰς τὴν α' ἵπποδρομίαν μὲ τὸ ἔπαθλον ἀνὰ χεῖρας.

Φωτ. τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Σερεμέτη

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Στεφ. Ἀναστασιάδης, Βασ. Μουλούλης δικηγ., Ἀχ. Ἀστεριάδης δήμαρχος, Ν. Φίλιος πρόεδρος δημ. Συμβ., Χασηπβέης Σερέφ, Κ. Κρίτσος ἐπίταρχος, Γ. Παπασταθόπουλος δικηγ., Χρ. Ζούκης λοχαγ. πεζ., Γ. Βαλέτας ὑπολοχ. μηχ.

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Λαρίσση συνεργάτου μας κ. Γ. Σερεμέτη, δικηγόρου)

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Εἰς τὴν "ΑΛΗΘΕΙΑΝ,"

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΥΨΙΣΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἡ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΥΠΑΡΞΙΣ

[ΕΝ ΔΙΑΛΟΓΩ]

θανμασία μελέτη ὑπὸ τοῦ κ.

Κ. Α. ΔΙΑΛΗΣΜΑ

Κατὰ τῆς ἀθεΐας καὶ κατὰ τῆς διαφθορᾶς

ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς

ΕΠΙΣΗΣ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Εἰς τὴν "ΑΛΗΘΕΙΑΝ,"

Ἡ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΟΜΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΚΛΕΩΝΟΣ Εἰς τὴν Αἴγυπτον

ΠΡΟ 2000 ΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ΕΤΩΝ

ΦΩΣ ΑΠΟ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ Εἰς τὴν Αἴγυπτον

Μελέτη γοντευτική, ἱστορική, διδακτικὴ ὑπὸ τοῦ πρώην νομομηχανικοῦ κ.

ΑΝΤ. ΜΑΝΑΡΑΚΗ

Ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ κειμένου τῶν ἀνευρεθέντων παπύρων μετ' εἰκόνων.

Εἰς τὸ προσεχεῖς: Ἡ Νομισματικὴ κρίσις καὶ ἡ στενοχωρία τοῦ ἔμπορίου. — Πλήρης ἀνάλυσις τῆς καταστάσεως. — Τραπεζαὶ καὶ ἔμποροι. — Χαρτονομισμα, φράγκα καὶ προεξοφλήσεις. — Ποῦ δύναται νὰ ῥέσῃ τὸ μέτρον τῶν τραπεζῶν (πλὴν τῆς Ἐθνικῆς) νὰ διακόψουν τελείως τὰς προεξοφλήσεις. — Επίφοβοι προβλέψεις.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ κ.

ΚΥΡ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Την πρωίαν της προσεχούς Κυριακής αρχίζει την ανά τας επαρχίας πολιτικήν αὐτοῦ περιόδεον ο κ. Κυριακ. Π. Μαυρομιχάλης ἀρχηγὸς τῆς ἐτέρας μερίδος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Θὰ κατευθυνθῆ πρώτον εἰς Κόρινθον, ὅθεν τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας θὰ φθάσῃ εἰς Τρίπολιν, ἔνθα θὰ διαμείνῃ ἐπὶ 2-2 ἡμέρας. Ἐκ Τριπόλεως θὰ κατέλθῃ εἰς Καλάμας, ὅθεν διὰ τῆς λοιπῆς Μεσσηνίας τῆς Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας θ' ἀνέλθῃ εἰς Πύργον καὶ θὰ καταλήξῃ εἰς Πάτρας. Πανταχοῦ ἐτοιμάζονται θερμαὶ δεξιώσεις εἰς τὸν κ. Κυρ. Μαυρομιχάλην ὁ ὁποῖος θ' ἀναπτύξῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπ' αὐτὸν κόμματος ἀναφερόμενος καὶ εἰς τὴν γενικήν κατάστασιν τῆς χώρας καὶ τοῦ ἔθνους. Τὸν κ. Μαυρομιχάλην ἐπισκέψθη προχθὲς ἐλθὼν ἐκ Ρίου ὁ κ. Α. Ζαῖμης.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ

ΣΤΗΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΚΑΙ ΤΟ ΒΗΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Εἰς τὸ τελευταῖον ἐν Βερολίῳ συγκροτηθὲν Συνέδριον τοῦ Τύπου, τὸ ὅποιον τόσον ἀνεδείχθη ἡμιλογουμένως ὁ ἔγκριτος συνάδελφος κ. Κακλαμάνας ὡς ἀτομικότης, χωρὶς νὰ εἰπωμεν δυστυχῶς ὅτι καὶ ὁ τύπος μας ὡς καθίδρυμα ἀντεπροσωπεύθη εἰς τὸ Συνέδριον, διότι δὲν ἀντιπροσωπεύεται ὁ μὴ προσφέρων συμβολὴν τινὰ εἰς ἔργον ἐκπολιτιστικόν, συνεζητήθη λέγομεν ἐν Βερολίῳ εὐρύτατα τὸ ζήτημα τοῦ ἐπαγγελματικῶ μυστικοῦ καὶ διὰ τοὺς δημοσιογράφους, καθὼς ὑπάρχει τοῦτο διὰ τοὺς ἰατρούς, τοὺς δικηγόρους καὶ τοὺς ὑπαλλήλους. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῆ ὅτι καὶ τοῦ δημοσιογράφου τὸ μυστικὸν πρέπει ἐξ Ἰσου νὰ εἶναι σεβαστὸν ἂν παραδεχθῆ τις ὅτι ἡ δημοσιογραφία ἐπιτελεῖ λειτουργήματα ὠφέλιμα εἰς τὴν κοινωσίαν.

Καὶ λειτουργήματα ὠφέλιμα καὶ ὑψηλὸν ἐπιτελεῖ ἡ Δημοσιογραφία, διὰ τῆς καταπολεμήσεως τῶν κακῶς ἐχόντων, μὲ τὴν ἐνθάρτυσιν καὶ ὑπόδειξιν τῶν ἐκπολιτιστικῶν πρωτοβουλιῶν, διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πατριωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἰδεώδους εἰς στιγμὰς καθ' ἃς τὸ ἔθνος καὶ ἡ κοινωσία πρέπει νὰ γρηγοροῦν.

Ὁ δημοσιογράφος, ὁ νέος οὗτος ἱεροφάντης τῶν νεωτέρων χρόνων, δὲν θὰ δυνήσῃ νὰ ἐπιτελέσῃ ἀκωλύτως καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸ σῶτερον ἔργον του, ἐὰν ἀναγκασθῆ ὑπὸ τῶν νόμων νὰ φανερώσῃ γεγονότα καὶ περιπτώσεις τὰ ὁποῖα πολλακίς πρέπει νὰ μείνουν μυστικὰ εἰς τὴν συνείδησίν του, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ ἐξευτελεσθῆ τὸ ἔργον του καὶ τὸ συμφέρον τῆς δημογραφίας.

Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ μυστικὸν δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ γράφῃ ὅτι θέλει ὁ δημοσιογράφος ὑβρίζῃ καὶ συκοφαντῶν καὶ νὰ εἴπῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ἐὰν εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ἐπαγγελματικῶ μυστικῶν μὲ ἀπαγορεύει νὰ ἀποκαλύψῃ! Ἄλλὰ τὸ μυστικὸν εἶναι περὶ τῶν περιπτώσεων ἐκείνων καθ' ἃς ὁ δημοσιογράφος χωρὶς νὰ πρόκειται περὶ ἀμέσου διαφυλάξεως τῆς φιλοτιμίας τοῦ ἄλλου, ἀναγκάζεται νὰ μαρτυρήσῃ ἐνώπιον δικαστηρίου ἢ ἀλλοῦ πρᾶγμα τὰ ὁποῖα κατέχει ὡς ὁ ὑπάλληλος, ὁ ἰατρός καὶ ὁ δικηγόρος ἐκ τῆς θέσεώς του ὡς δημοσιογράφος.

Ὡ ἐκ τούτου τὸ πρόσφατον Συνέδριον ἐξέρας εὐχὴν νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν νομοθεσίαν, καὶ τὸ δημοσιογραφικὸν μυστικόν.

Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς τοιαύτη συζήτησις δὲν χωρεῖ. Πρέπει νὰ δημιουργηθῇ κατὰ πρώτον ὁ τύπος, σοβαρῶς καὶ ἐπαξίως τῶν νεωτέρων χρόνων. Καὶ τότε ὅτε θὰ ἔχωμεν νὰ ἐπιδειξώμεν τι ὑφ' ἡμῶν ἐπιτελεσθὲν ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ τύπου ἐκτὸς τῆς ὑσανολογίας μεταξὺ τοῦ φωτεινοῦ τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ μεγέθους τῶν στοιχείων καὶ τῆς μικροτέρας τῶν ζητημάτων καὶ τοῦ οὐχὶ πάντοτε φωτεινοῦ τῶν ἰδεῶν, ἴσως τότε καὶ νὰ δυνήσῃμεν σοβαρῶς νὰ

κάμωμεν λόγον καὶ περὶ Συνεδρίου τοῦ τύπου ἐν Ἀθήναις. Εὐχόμεθα μόλα ταῦτα, ἵνα ἡ πρότασις τοῦ κ. Κακλαμάνου εἰσακουσθῇ καὶ τὸ Συνέδριον γίνῃ ἐνταῦθα, ἐπὶ τῆς ἐλπίδι ὅτι θέλει γίνῃ ἡ ἐπιέγουσα ἀπορρήν τῶν διακωνισμοῦ τῆς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ δημοσιογραφικῆς ἐργασίας, καὶ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου μετὰ τῆς κοινωνικῆς καὶ ὁλικῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν του.

ΘΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΙ ΥΠΟΧΡΕΟΙ

ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ

Η ΜΩΣΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ

«Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν» ἢ ἄλλη τις ἐντολὴ ἄνωτέρα αὐτῆς;

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Χ. ΑΜΒΡΑΖΗ

Καθηγητοῦ τοῦ Β' Βαθμ. Γυμνασίου

Κατὰ τὸ 1900, ὃν Καθηγητὴς ἐν Ἀθήναις, προσεκλήθη εἰς Σμύρνην ὑπὸ τῆς ἐκεῖ Μεγάλῆς Ὁρθοδόξου Θρησκευτικῆς Ἀδελφότητος «Εὐσεβείας», ὡς ἱεροκήρυξ αὐτῆς, ἵνα διὰ τοῦ συνεχῶς κηρύγματος συντελέσῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος χαλαρωθέντος ἕνεκα τῶν ἐκεῖ πολυετῶν καὶ ποικιλοτρόπως ἐργαζομένων Σένων Θρησκευτικῶν Προπαγανδῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνικοῦ ὅπερ μετὰ τὸν ἀπαισιον τοῦ 1897 πόλεμον εἰς κακίστην εὐρίσκειτο κατάστασιν. Ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, συνισταμένου ἐκ πασῶν τῶν τάξεων, τῆς Σμυρναϊκῆς κοινωσίας, Ὁρθοδόξων, Καθολικῶν Ἐλλήνων, Διαμυρτυρομένων, οὐ σπανίως δὲ καὶ Ἀρμενίων ἔστιν ὅτι δὲ καὶ Ἰουδαίων καὶ Μωαβιθῶν ἐκήρυκτον τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Ὁρθοδόξου καὶ τῆς Πατρὸδος καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἐν ταῖς μεγάλας τῆς Σμύρνης Σχολαῖς, κατὰ δὲ τὴν Κυριακὴν δις, ἀπαξ τὴν πρωίαν ἀπὸ τοῦ ἁββάτος τῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν δ' ἐσπέραν ἐν τοῖς Σχολαῖς. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς περιχώρους τῆς Σμύρνης πόλεως ἐκήρυκτον, ὡς λ. χ. ἐν Μεγαμένη, Βουτζῆ, Σωκίσις, Θείρις, Βαϊνδρόφι καὶ ἄλλαχοῦ ἔνθα ὁ ὀρθόδοξος Ἐλλητισμὸς εἶχεν ἀνάγκην ἀναζωπυρήσεως καὶ διδασκαλίας. Συνάδελφος ἐν τῇ θρησκευτικο-ἐθνικῇ ταύτῃ ἐργασίᾳ εἶχον κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Ἐσπέραν τινὰ ἐνῷ εἶχον τελειώσει τὴν ὁμιλίαν μου εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου διηρχομένην πρὸ ἄλλης Σχολῆς, εἰς ἣν εἰσηλθόν, ὅπως ἀκούσω συναδελφῶν μου Ἰεροδίακων κηρύττοντα. Ἡ περιόπη, ἣν ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἀνέπτυξεν, ἦτο ἐκ τοῦ Λουκά, κεφ. Γ'. στίχ. 25 καὶ ἐφεξῆς, θέμα δὲ τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ ὁ 27ος στίχος τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν».

Ὁ ῥήτωρ ἀνέπτυξε τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἑδαφίου τούτου, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην μετὰ δυνάμεις λόγου οὐ τῆς τυχοῦσης. Ἐκ τῆς μεγάλῃ δὲ τῶν ἀκρατῶν προσοχῆς καταφαίνεται ἤδη, ὅτι περιφανῆ εἶχεν ἀρεὶν νίκην πειστικώτατος γενομένου.

Ἦρξατο εἶπειτα ἀναλύων καὶ ἐρμηνεύων τὸ δεύτερον τοῦ ἑδαφίου μέρος, τὸ πραγματευόμενον περὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, δηλ. τὸ «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν». Ἐκ τούτου ὀρμώμενος προσεπάθει νὰ πείσῃ τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ, ὅτι ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη, δηλ. ἡ ἀγάπη, ἣν ὁ Χριστὸς ἐνετείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἡ ἀγάπη, ἡ ὑποχρεῶσα ὁ Χριστιανός, εἶναι—ποῖα νομίζετε;—αὐτὴ ἡ διὰ τῆς Μωσαϊκῆς ἐντολῆς ἐντελλομένη, δηλ. νὰ ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον μας ὅσον καὶ ὅπως ἀγαπῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας!

— Διὰ νὰ εἰμεθα τέλειοι Χριστιανοί, ἔλεγεν ὁ συνάδελφος μου Ἰεροκήρυξ, ὀφείλομεν ν' ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον μας, ὅπως ἀγαπῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας. Δυσκόλο, μὲν τοῦτο ἀληθῶς ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ φιλικία μὲ ἀναγκάζει ν' ἀγαπῶ τὸν ἑαυτὸν μου περισσότερο παρ' ὅσον ἀγαπῶ τοὺς ἄλλους, νὰ φροντίζω διὰ τὸ συμφέρον μου περισσότερο παρὰ διὰ τὸ συμφέρον τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἀγών, ἀδελφοί, ἀνέκραζεν ὁ Ἰεροκήρυξ, χρειάζεται κόπος, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ὕψος τῆς χριστιανικῆς ταύτης τελειότητος, ὡστε νὰ ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον μας, ὅσον καὶ τὸν ἑαυτὸν μας. Παράδειγμα τῆς τελείας ταύτης ἀγάπης, ἔχομεν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν! . . .

Ὁ ῥήτωρ εἶχεν ἤδη τελειώσει τὴν ὁμιλίαν του, καὶ καθήρχετο τοῦ βήματος ἰδῶντα περιβέβητον. Πάντες, ὡς εἰκός, καταθέοντα προσερχόμενοι συνέχισαν διὰ τὴν δύναμιν τοῦ λόγου καὶ τὰ ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα. Καὶ ἐγὼ τότε πλησιάζας ἐσπίξα τὴν χεῖρα τοῦ ἀγαπητοῦ μοι συναδέλφου, καὶ ἤσυχον τῇ φωνῇ, ὡστε ὑπ' αὐτοῦ καὶ μόνον ν' ἀκουσθῶ, τῷ εἶπον.

— Συγγάριω σοι, ἀγαπητέ συναδελφε, ἀληθῶς καὶ κατεθέλας καὶ ὠφέλιμος ἡμᾶς πολλὸ σήμερον. Ἀλλὰ μὴ, παρακαλῶ, δυσσεβηθῆς διὰ τὴν ἀδελφικὴν μου παρρησίαν καὶ εἰλικρίθειαν. Μόνον κατὰ τὸ ἤμισυ συγγάριω σοι. . .

— Πῶς; ἤρξατο ὁ συνάδελφος μου πρὸς τὴν φωνῇ, πῶς; μόνον κατὰ τὸ ἤμισυ; Διατί, παρακαλῶ; . . .

— Διότι περὶ μὲν τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης ὠμίλησας θαυμαστά. . .

— Περὶ δὲ τῆς πρὸς τὸν πλησίον, εἶπεν, ὠμίλησα κακῶς; . . .

— Δὲν λέγω, κακῶς, τῷ ἀπῆντησα, ἀλλ' ἀκατάλληλος, διότι ἡ βᾶσις δὲν ἦτο κατάλληλος. Τὸ δεύτερον μέρος τῆς ὁμιλίας σου, θὰ ἦτο ἐπίσης θαυμαστόν, ὡς τὸ πρῶτον, ἐν οἷς ἀκραταὶ σου ἦσαν Ἰουδαῖοι! . . .

— Δὲν σὰς ἐνόησα, εἶπεν. . . ἐγὼ εἶχον ἀκρατὰς χριστιανούς, καὶ χριστιανούς ὀρθοδόξους. . .

— Ναι, τῷ ἀπεκρίθην, ἀλλ' ὠμίλησες πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἐντολῆς. Συνεβούλευσας αὐτούς χριστιανούς ὄντας, νὰ ἀκολουθῶσι τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, καὶ οὐχὶ τὸν Εὐαγγελικόν. Προσεπάθησας μὲ τόσα ἐπιχειρήματα, νὰ τοὺς καταστήσῃς καλοὺς Ἰουδαίους. . .

— Τί λέγεις, ἀδελφε; εἶπε. Θεὸς φυλάξει! Μὴπως ἀστειεύσαι; Ἄν δὲν σὲ ἐγνωρίζον μὲς ἕνα τῶν καλλίστων φίλων καὶ συναδέλφων μου, θὰ ἐνόμίζον, ὅτι θέλεις νὰ με πειράξῃς τίς οἶδε διατί. . .

Ἡ αἰθουσα τῶν κηρυγμάτων εἶχεν ἤδη κενωθῆ. Οἱ ἀκραταὶ εἶχον ἀπέλθει, ὁ δ' ὑπῆρέτης ἤρξατο σβεννῶν τὰ φῶτα, ὅτε

— Δὲν σ' ἀφίνω εἶπεν ὁ ἱερολογιώτατος συνάδελφος μου. Ἀπόψε θὰ συμπάγωμεν καὶ θὰ ἐκκρεστήθῃ, ἐλπίζω νὰ μοὶ ἐξηγήσῃς τοὺς λόγους δι' οὓς καίπερ κεκοπιακότα ἐκ τοῦ κηρύγματος, διενόηθη; νὰ με λυπήσῃ. . .

— Μὴ γένοιτο! ἀνέκραξα, νὰ διανοηθῶ νὰ λυπηθῶ ἐν Χριστῷ συνάδελφον, οὐ ἐκτιμῶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν ὑπερτῆς κοινωφελὴς ζῆλον. Τοῦτο θὰ ἦτο ἐναντίον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἰουδαϊκὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, περὶ τῆς ὁποίας τόσον ὠραῖα μᾶς ὠμίλησας ἀπόψε. . .

— Πάλιν, εἶπε, τὰ ἀδελφικά σου πειράγματα! . . .

Ἐἶχομεν ἤδη φθάσει εἰς τοῦ συνάδελφου Ἰεροδίακονοῦ τὴν οἰκίαν.

Κατὰ τὸ δεῖπνον, εἶμεθα μόνον.

— Φίλε μου, τὸν ῥήτωρα, σπουδαίως φρονεῖς, ὅτι τὸ ἀγαπῆσαι τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν εἶναι ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ ὑποχρεῶσα τοὺς χριστιανούς; . . .

— Βεβαίως, εἶπεν. ἀφοῦ οὕτως ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡ περιόπη ἦν ἡμῖνευσα ἀπόψε, τὸ λέγει φανερά. . . Καὶ ἀνοίξας τὸ κατὰ Λουκᾶν ἀνέγνω: «Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράων αὐτὸν καὶ λέγων, Διδάσκαλε, τί ποιήσω ζῶν ἀιώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν».

Καὶ ὁ καλὸς μου συνάδελφος ἐτόνισε τὸ τελευταῖον τοῦ ἀπαγγελλομένου γεγονότος τῆς φωνῆς, ἵνα με πείσῃ, ὅτι αὐτὸς μὲν εὐρίσκειται ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἐγὼ δ' ἀπατώμαι οἰκτῶς. Θριαμβεύων δ' ἤρξε: — Ἐἶνε τόσῳ φανερόν ἀνέκραζεν, ὡστε οὔτε εἶχε ἀνάγκην ἀναπτύξεως. «Ὅλοι τὸ ἐννοοῦν! Φανερά! ἐδῶ ὁ Χριστὸς παραγγέλει νὰ ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον μας ὡς τὸν ἑαυτὸν μας!»

— Νομίζω, τῷ ἀπεκρίθην, ὅτι ἐδῶ ὁ Χριστὸς οὐδὲν παραγγέλει, ἀλλ' ἐρωτᾷ τὸν Νομικόν, ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; ἦτοι τί παραγγέλει ὁ νόμος; Ὁ Νόμος λοιπὸν ἐντέλλεται ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ ὁ Χριστὸς. . .

(Ἐπειτα τὸ τέλος)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Η ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ*

ΥΠΟ

ΧΑΡΑΛ. ΚΥΡΙΑΚΑΤΟΥ

Δημοδιδασκάλου

Σημειωτέον δὲ, ὅτι κυρίως περὶ τοῦ τυπικοῦ πρόκειται παρ' ἡμῖν, διότι αἱ ρίζαι τῶν λέξεων καὶ οὕτως καὶ ἄλλως εἶνε ἐλληνικαὶ καὶ ἡ περὶ αὐτῶν ἐξῆς περιορίζεται εἰς μικροτάτην ἀκτίνα: ἄστος—ψωμί, ὕδωρ—νερὸ κ.τ.λ. Καὶ ἐρωτῶ: εἶνε ἔργον φρονήσεως καὶ ὁρθῆς ἀντιλήψεως τῆς γλώσσης ὁ τεχνητὸς σάλος—πλὴν τοῦ ἀναποφεικτοῦ φυσικοῦ—τοῦ τυπικοῦ τῆς ἡμετέρας γλώσσης ἢ ἀφροσύνης καὶ ἐπιπολαιότητος;

Ἀλλὰ—ἐρχεται φυσικὴ ἡ ἐρώτησις—ἀφοῦ ἡ δημοτικὴ ἡμῶν γλῶσσα εἶνε ἀκακοφώνως ἐλληνικὴ ἂν ἐξαίρεσωμεν μικρὸν τινα ἀριθμὸν λέξεων, φερμένων εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ, διατί νὰ μὴ εἶνε αὕτῃ ἡ γαρομένη γλῶσσα; Δὲν λέγω τοῦτο. Τούναντίον φρονῶ, ὅτι ἡ γνησιότης τῆς καταγωγῆς μας οὔτε μὲ τὴν δημοτικὴν οὔτε μὲ

τὴν καθαρῶσεν διατρέχει κίνδυνον ἀμφισθητήσεως παρὰ τοῖς σεβόμενοις τὴν ἀλήθειαν. Οἱ συκοφαντοὶ καὶ οἱ ἀργυρόνητοι οὔτε ἐλείψαν οὔτε θὰ λείψωσιν ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ παρ' αὐτοὺς δὲν εἴλεψε καὶ δὲν θὰ λείψῃ καὶ ἡ ἀλήθεια.

Προτιμῶ τὴν καθαρῶσεν διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους ἐκτὸς αὐτοῦ. Θεωρῶ ἐξ Ἰσου Ἑλληνα καὶ τὸν λέγοντα ἀλιεύω καὶ ἀλιεὺς καὶ τὸν λέγοντα ἀλιεύω καὶ ἀλιεὺς ἢ γαρεῦω καὶ γαρεῶς. Καὶ τὸν λέγοντα ἡ τάφρος καὶ τὸν λέγοντα ὁ νεράφος. Οὕτως ἡ ἀπὸ τῶν καὶ τὸ ἀπὸ τῶν, ὁ χαλίξ καὶ τὸ χαλίχι, ὁ αὔλαξ καὶ τὸ αὔλαχι, ὁ χεῖμαρος καὶ ἡ νεροσυρμὴ, ἡ θημωνία καὶ ἡ ἀθεμονία, τὰ δράγματα καὶ τὰ χειρόβολα, ἡ ἀξίνη καὶ τὸ ξινίρι, ὁ πέπαν καὶ τὸ πεπόνι, τὸ κέλφος καὶ τὸ κελύφι. Θεωρῶ ἐπίσης ἐλληνικὸν καὶ τὸ: λέγουσι καὶ τὸ λέγουν καὶ τὸ λεν καὶ τὸ λένε καὶ τὸ λέσιν. Οὕτω φρονῶ περὶ ὀλοκληροῦ τῆς δημοτικῆς ἡμῶν γλώσσης, ἐξαίρουμένου τοῦ σχετικῶς μικροτάτου ἀριθμοῦ τῶν ξενικῶν λέξεων (πόρτα, σκάλα, κουζίνα κτλ.)

Ἐπιτραπήτω μοι νὰ μὴ συμφωνήσω πρὸς τοὺς φρονούντας, ὅτι ἡ δημοτικὴ ἡμῶν γλῶσσα εἶνε τὸ προϊόν τῆς παρακμῆς καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς φρονούντας ὅτι εἶνε ἀποτέλεσμα φυσικῆς ἐξελίξεως τῆς προγονικῆς ἡμῶν γλώσσης, ἣν μοιραίως ἔπρεπε νὰ ὑποστῇ ὡς πᾶσαι αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων. Ἄν ὑπέστη φθορὰν ἐκ τῆς δουλείας ἢ προγονικῆς ἡμῶν γλῶσσα, αὕτη δὲν συνίσταται εἰς τὴν μορφήν (εἰς τὸ ὅτι ὁ πέπαν ἔγεινε πεπόνι, καὶ ἡ ἀγελὰς—ἀγελάδα καὶ ὁ μύσχος—μυσχάρι κ.τ.λ.) ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ἀπώλειαν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ λέξεων δηλωτικῶν ἐνοιῶν ὑψηλοτέρων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ὡς ἐκ τῆς ἐπειθουσίας κοινῆς ἀπαιδευσίας, καὶ ἡ πρόσληψις ὀλίγων σχετῶς ξενικῶν λέξεων, αἵτινες ὁμως εἰσηλθόν εἰς τὸ λεξιπλῆρες τῆς λαλουμένης γλώσσης ὡς παρεῖσαι κτλ. χωρὶς νὰ ἐμπηρεάσωσιν τὴν γραμματικὴν αὐτῆς, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἀπεδείκνυε κῆπως ἰσχυρὰν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ξενισμοῦ.

Ὡστε καὶ ἡ καθαρῶσεν εἶνε γνησίως Ἑλληνικὴ καὶ ἡ δημοτικὴ γνησίως Ἑλληνικὴ καὶ ἀδιάφθορος καὶ ἀτεπώτατα, νομίζω, ἀποκαλεῖται αὕτη ἐφαρμένη, βάμβακος, χυδαῖα! Καὶ ἀσυνετώτατα θεωρεῖται ὡς ἀκατάλληλος νὰ ἀποδείξῃ τὴν γνησιότητα τοῦ ἔθνους μας! Καὶ κηρύσσεται εἰς τὸν πολυπαθῆ καὶ ἀφώτιστον ἐλληνικὸν λαόν, ὅτι ἡ γνησιότης τοῦ αἵματος καὶ τὸ μονοπώλιον τοῦ πατριωτισμοῦ ἀνήκει εἰς τοὺς λέγοντας—καὶ τρώγοντας—ὄρνυγας καὶ ὄχι δευτέρας, λαγοὺς καὶ ὄχι λαγοὺς, περισσότερὰ καὶ ὄχι περισσότερα, ἄπια καὶ ὄχι ἀπίδια, σταφυλὰς καὶ ὄχι σταφύλια! Κύριε τῶν δυνάμεων! Τί ἀκούει κανεὶς καὶ ἴσως τί θὰ ἀκούσῃ εἰς τὸ μέλλον, ἂν γείνη καὶ ἄλλος διαγωνισμὸς διδακτικῶν βιβλίων, ὅπερ δέον νὰ ἀπευχόμεθα.

Εἰς καὶ μόνον εἶνε ὁ ἐθνικὸς λόγος, ὁ συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς καθαρῶσεως, ὁ λόγος: ὅτι εἶνε κοινὴ γραφομένη γλῶσσα καθ' ἅπαντα τὸν ἐλεύθερον καὶ ἀλύτρωτον Ἑλληνοισμὸν καὶ ὁ λόγος οὗτος εἶνε καὶ ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἐθνικός. Ἀμέσως μὲν, διότι διὰ τῆς κοινῆς καθαρῶσεως ἔχομεν ἐμφανεστερον τὸν δεσμόν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, ὅστις ἐν ταῖς διαλέκτοις ἐνίοτε λανθάνει, ἂν καὶ ὑπάρχει ἀναμφισβήτητος ἐμμέσως δὲ, διότι ἔχομεν δι' αὐτῆς ἀσφαλὲς ὄργανον κοινῆς συνεννοήσεως, ὅπερ δὲν παρέχουσιν αἱ διαλέκτοι. Αἱ διαλέκτοι καὶ διαφοραὶ ἐν τῷ προφορικῷ λόγῳ δὲν παρουσιάζουσι τόσας δυσχερείας, διότι ἡ βλῆπομεν τὸ ἀντικείμενον εἰς ὃ ἀποδίδεται ἢ ἀγνωστος εἰς ἡμᾶς λέξις ἢ ζητοῦμεν ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ συνομιλητοῦ μας. Ἄλλ' ἐν τῷ γραπτῷ; Μόνον ἐκ τῶν συμφραζομένων δυνάμεθα ἐνίοτε νὰ βοηθῶμεν, ἀλλὰ πάντοτε ἀτελῶς.

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ Χ. Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ ΙΑΤΡΟΥ Ὁδὸς Ζίνωνος 6 Α.

ΝΕΑ ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΤΟ Α. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Ἡμέρα Τετάρτη.—Συνεδρία
30 Ἰουλίου 1908.

(Δεπτομερῆ ἐπίδημα πρακτικά)
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐκτὸς τῶν προφορικῶς ὑπὸ τῶν κ. κ. ἀντιπροσώπων ἐκτεθέντων ἐπὶ τοῦ Α'. μέρους τοῦ Β'. θέματος, τοῦτέστι περὶ τῆς ἐπὶ τὰ βελτίω ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως ὑπὸ ἑκπαιδευτικῆν ἔπινον, ὑπεβλήθησαν καὶ ἔγγραφοι γινώμη ὑπὸ τῶν κ. κ. Μικρυνίου, Γιαβῆ καὶ Ζαφειρακοπούλου, ἔχουσαι ὡς ἐξῆς:

Α'. *Αἰεξ. Μακρυνίου.* Περὶ σχολείων.—Ἀπαντᾶ τὰ σχολεῖα νὰ ᾖσι πληρῆ μὲν ἐπιταγῆς ἢ ἐξαιτίας, ἀν ἔχωσι πλείους τῶν 48 φοιτῶντων μαθητῶν, κοινὰ δέ, ἀν ἔχωσι πλείους τῶν 15. Βάσις τῆς συστάσεως ἢ τῆς διαρθρώσεως τῶν σχολείων νὰ εἴη ἡ ἀπογραφή τοῦ Κράτους ἢ ὁ μέσος ὅρος τῶν φοιτῶντων κατὰ τὰ τρία ἔτη, διότι πολλοὶ κατὰ τὴν ἀπογραφήν πολλοὶ κάτοικοι διαφόρων νομῶν παραχμίζουσι ἢ παραθερίζουσι (κατὰ τὴν ἐποχὴν) ἀλλοχθῶν. Ἡ ἀναλογία δὲ νὰ εἴη 12:100. Νὰ συσταθῶσι σχολεῖα ἐν συνοικισμοῖς μὴ ἀπέχουσι πλέον τῆς 1½ ὥρας, ἀλλ' οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν τῶν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ σχολείου νὰ μὴ τιμωρῶνται. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων νὰ κανονίζηται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτῶντων καὶ οὐχὶ τῶν ἐγγραφέντων ὡς 40—60 εἰς δευτεροβάθμιον (καταργουμένου τοῦ βραβυο-βραβυοῦ), 60—80 πρωτοβάθμιον, 80—120 εἰς πρωτοβάθμιον καὶ εἰς δευτεροβάθμιον, 120—160 πρωτοβάθμιον καὶ δευτεροβάθμιον καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀνὰ 40 καὶ εἰς διδασκαλός. Τὰ δὲ κοινὰ οὕτω: 15—23 τριτοβάθμιον, 24—32 δευτεροβάθμιον καὶ 33—40 πρωτοβάθμιον.

Πρακτικὴ ἑκπαιδευσις.

Ἄσκι τῶν μαθητῶν τῆς Δ'. θέλουσι, νὰ ἐγγραφῶνται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖα, οἱ δὲ λοιποὶ νὰ τυγχάνωσιν ἀπολυτηρίου πλήρους διδασκαλίας ἀναλόγως τοῦ τόπου τῶν μελετησασάντων, κτηνοτροφίαν, κηπουρικὴν, δένδροφυτεῖαν, βιολογίαν κτλ. καὶ προσέτι τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ πολίτου. Νὰ συνταχθῶσιν ὠρολόγια καὶ ἀναλυτικὰ προγράμματα συμφώνως τῇ σκοπῇ καὶ τῇ εἴδει ἐκαστοῦ σχολείου. Νὰ γίνηται δεκαήμερος διακοπὴ κατὰ τὰς ὥρας τῆς συγκομιδῆς τῶν κυριωτέρων προϊόντων (θεριμαῖου, καπνοφυσίας κ.λ.π. Οἱ ἑρετὶ; νὰ στέλλωσιν ἐπὶ ποιῆς προστίμου τὴν 1ην Σεπτεμβρίου πίνακα εἰς τὸν διδασκάλον ἐμφαινόντα τὴν ἡλικίαν τῶν ἐγγραφησόμενων μαθητῶν. Τὰ πρόστιμα νὰ ἐπιβάλλη ὁ νομαρχιακὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ νὰ εἰσπράττη ἐντὸς ὁμήνου ὁ ταμίαι; ἄλλως νὰ εἴη ἀτομικῶς ὑπόλογος. Οἱ ἀμελοῦντες πρὸς τοῦτο διδασκαλός; καὶ ἐπιθεωρητὴς νὰ τιμωρῶνται παρὰ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου μὲ 25—50 δραχμάς. Αἱ ἐξαιτίας νὰ γίνωσιν: 10—20 Ἰουνίου, αἱ δ' ἐγγραφῆι 1—15 Σεπτεμβρίου. Ἀν μὴ ἀντισυνταγματικὸν νὰ διδόνται ἀποδεικτικὰ προαγωγῆς ἐπὶ 50λέπτου χαρτοσήμου ἀπὸ τῆς εἰς τάξιν. Οὕτω δὲ ἐξοικονομεῖται ποτὸν χρημάτων 150,000 τὸ ὅποιον νὰ διατεθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Δημοτ. Ἐκπαίδευσως (διδασκτικῶν ὀργάνων κ.λ.π.).

Συστάσιον τῶν ἀπόρων.

Β'. *Χαράλ. Γιαβῆ.* 1ον. Περὶ ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως.—Μεσον ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως ἐν τῷ δήμῳ Πελλάνης τῆς Ἀκκεδονικῆς ἐσοῦν τὰ μητρώα τοῦ δήμου τοῦτου, ἐν οἷς, ἐγκαίρως ἢτοι ἀνὰ πενταετίαν ἐκτυπομένους ἐμφαίνεται ἡ συμπλήρωσις τοῦ βίου ἔτους τῶν παιδίων. Ἄλλὰ τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς τακτικῆς φοιτήσεως ὄλων τῶν μαθητῶν προσκορῆ: εἰς τοὺς ἀπόρους διὰ τούτους ὁ οἰκίτης νομαρχίας νὰ ἐγγράφῃ ὑποχρεωτικῶς πιστωτῶν ἐν τοῖς προὔπολογισμοῖς τῶν οἰκείων δήμων πρὸς ἐξαγορὰν βιβλίων καὶ ἰνίστου καὶ διατροφῆς τῶν ἀπόρων μαθητῶν. Ἄλλαχού δέ, ὅπου ὑπάρχουσι κοινοτικά ἐπιτροπαῖ, νὰ μεριμνῶσιν αὐταὶ περὶ τῶν τοιοῦτων μαθητῶν, διότι ἀρκετὸν χρέμα χερρίζονται. Πρὸς ἐξοκρίθωσιν δὲ τῶν ἀπόρων νὰ συνιστῶται ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ νεωτέρου ἱερέως, τοῦ Δημαρχοῦ ἢ Δημαρχικοῦ παρέρρου, ἐνὸς ἐπιστήμονος ἢ ἐλλείψει: τοιοῦτου ἐνὸς ἐκ τῶν εὐπολητοτέρων κατοίκων καὶ τοῦ διδασκάλου. Προσέτι δὲ χάριν τῶν ἀπόρων μαθητῶν νὰ συσταθῆ, ὅπου εἶναι δυνατόν καὶ ἀναγκάζον, συστάσιον, ὅπως γίνεται εἰς τὰ προηγμένα ἔθνη, ἐπιμελεία καὶ ἐπιστάσις τοῦ ἐπιστατοῦ λειτουργοῦντος, ὅστις νὰ λαμβάνῃ πλείονα μισθὸν καὶ νὰ κατοικῆ ἐν τῷ σχολεῖῳ. Νὰ ληφθῆ δὲ πρόνοια καὶ περὶ ὀμωτικῶν πρὸς διαμονὴν τῶν τοιοῦτων μαθητῶν κατὰ τὰς ὥρας τοῦ συστατίου. Παρόμοιον τι δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τοὺς παῖδας τῶν μικρῶν χωρίων, ἵνα φοιτῶσιν ἐν τοῖς πλησίον δήμοις. σχολείοις καὶ συσταθῶσι μετὰ τῶν ἀπόρων, ἀφοῦ οἱ ἐκ τῶν χωρίων καταβῶσιν μικρὸν τι ποσόν.

Ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως ἀνεπαρκής.

Ὁ κ. Α. Ζαφειρακοπούλου; διὰ τῶν ἐγγράφων

προτάσεών του ἐπιστῆ τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τῶν κ. κ. ἀντιπροσώπων ἐπὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ δήμῳ, σχολεῖω φοιτήσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων διότι οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου ἢ πενταετῆς φοιτήσις ἐκρίθη ἵκανὴ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ δημοτ. σχολείου. Καὶ διὰ τοῦτο, τὸ πενταετὲς χρονικὸν οὐ μόνον πρὸς μετάδοσιν τῶν ὑλικῶν γνώσεων, ἀς τὸ δημοτ. σχολεῖον δέον νὰ καταστήσῃ κτήμα τῶν μικρῶν μαθητῶν, δὲν εἶναι ἐπαρκές· πολλῶ δὲ μάλλον πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων δὲν εἶναι ἐπαρκές, ὅταν ὁ μαθητὴς ἀποχωρίζεται τοῦ δημοτ. σχολείου εὐθὺς ὡς αὐταὶ ἐκφαινόνται καὶ ἔχουσιν ἀνάγκην ὑποστηρίξεως πρὸς κατάρχυν τῶν ἐξωθεν κινδύνων. Ἀναφέρει ὅτι ἐν Γαλλίᾳ, ὅ, ἐμφαίνεται ἕκ τινος βιβλίου «περὶ τῆς ἐν Γαλλίᾳ δημοτ. ἐκπαίδευσως» (τὸ ὅποιον ἐπισυνάπτει) ἡ φοιτήσις τῶν μαθητῶν ἐν τοῖς δημοτ. σχολείοις παρατείνεται μέχρι τοῦ 15ου τῆς ἡλικίας τῶν. Συνιστᾷ ν' ἀντιγράφωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἐν Γαλλίᾳ ἱσχύοντα ὡς πρὸς τὴν φοιτήσιν οὕτως ὡστε καθοριζόμενων ἐπαρκείως καὶ τῶν σγέσεων Ἑλληνικῶν καὶ δημοτ. σχολείων ἢ ἐν τοῖς δευτέροις φοιτήσις νὰ παρατείνονται ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη. Βροντοφωνεῖ, ὅτι ὁ μόνος τρόπος σωτηρίας εἶναι ἡ κατάρχυν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, ἐκ τῶν τάξεων τῶν ὀπίσθων αἱ μὲν δύο ἀνώτεροι νὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ Γυμνάσια καθιστάμενα οὕτω θάξια, ἢ δὲ κατωτάτῃ τάξιν εἰς τὰ δημοτικά, τὰ ὅποια νὰ ἔχωσιν ἴσον ἀριθμὸν τάξεων, δι' ἧς καταργήσεως ὁ καθορισμὸς πλέον τῆς σχέσεως μεταξὺ τούτων καὶ ἐκείνων μεταβάλλεται εἰς ζητήμα προγράμματος ἢ συντάξις τοῦ ὅποιου ἀποβίνει πλέον εὐκολωτάτῃ. Παραπέμπων δὲ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ νέου αὐτοῦ ἐπισυναπτομένου βιβλίου περὶ τῆς διδασκείας ὕλης, τοῦ χρόνου τῶν γλωσσικῶν μαθημάτων καὶ ἄλλων πρακτικῶν καταλήγει λέγων, ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ἱσχύον ἐκπαιδευτικὸν σύστημα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἡμῖν ὡς φωτεινὸς ὁδηγὸς πρὸς βελτίωσιν τοῦ παρ' ἡμῖν τοιοῦτου.

Εἰς τὸ προσέχες.—Τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως, καθ' ἣν οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι ἠγγαλήθησαν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ β' μέρους (Διαικτικῶ) τοῦ β' θέματος.

ΤΟ ΚΙΝΙΝΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ὁφείλομεν νὰ χαιρέισωμεν μετὰ χαρᾶς τὴν ἐναρξιν πωλήσεως τῆς «Κινίνης τοῦ Κράτους». Ἀγνὴ ἄσκι καὶ πάμφθην, ἀφαντάτως φθνήν ἢ Κινίνη τοῦ Κράτους ἀποτελεῖ τὸ ἡρωικώτερον ἀληθῶς φάρμακον ὑπὲρ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς ζωῶν, τῆς καταρρομένης ὅλῃ τῶν ἐλωδῶν πυρετῶν. Ἀφοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον ἡ ριζικὴ θεραπεία τοῦ κακοῦ διὰ τῆς ἀποξηράσεως τῶν ἐλωδῶν καὶ τελμάτων εἶναι δύσκολος, ἐπεβάλλετο εἰς τὸ κράτος νὰ λάβῃ τ' ἀποτελεσματικώτερα μετὰ τὴν ἀποξήρανσιν μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς μαστίγιος ταύτης: τῶν ἐλωδῶν πυρετῶν. Τοῦτο δὲ εἶναι ἡ χορήγησις εἰς τοὺς πάσχοντας πληθυσμοὺς ἀγνῆς καὶ φθνήνης κινίνης, τὴν ὁποίαν μετὰ τοῦδε καὶ νοθευμένην πλλάκις καὶ ἀκρῆβιώτατα ἀγόρασαν. Τοιαύτην δὲ κινίνη ἄδολον καὶ φθνήν μόνον τὸ Κράτος ἠλογομένην ἤδύνατο νὰ παράσχη. Ὁμοιογενέως δὲ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως εἶναι τὸ πρῶτον πολῦτιμον εὐεργέτημα τὸ ὅποιον παρέχεται εἰς τὴν κοινωσίαν, ἰδίως τὸν λαὸν τῆς ὑπαίθρου χώρας, ἃεν δὲ νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ κοινωφελές τοῦτο μέτρον θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ ἄλλα συμπληροῦνται τὴν ἐξυγιάνσιν καὶ τὴν γεωργικὴν βελτίωσιν τοῦ τόπου. Διὸ μόνον μὲ γεροῦς ἀνθρώπους πρωτίτως εἶναι δυνατόν νὰ προοδεύῃ ἡ γεωργία. Μὲ λαὸν δμως ὀλόκληρον δολοφονούμενον ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ἢ γεωργία μαραινεται καὶ σὺν αὐτῇ πᾶσα ζωὴ καὶ κίνησις.

Αἱ τιμαὶ δὲ ὠρίσθησαν τόσον χαμηλαὶ ὥστε καὶ ὁ πενέτατος χωρικός νὰ κάμῃ ὅλην τὴν προμήθειάν του τῆς κινίνης ἀπὸ τοὺς εἰσπρακτορας, ἢ ἀπὸ τοὺς ταχυδρομικοὺς καὶ τηλεγρ. ὑπαλλήλους: ἢ τοὺς δημοδιδασκάλους: ἀφοῦ 50 δισκία ἕκαστον 3 κόκκους καὶ κάτω) ἢ 50 κοφέτα-ἐννοεῖται κινίνο! — τιμῶνται μόνον 1 δραχ. λ ι α ν κ ω σ. Χονδρικῶς; δὲ μόνον 0,65. Ὄστε καὶ διὰ τοὺς ἀγοράζοντας χονδρικῶς πρὸς λιανικὴν μεταπώλησιν νὰ κερδίζουσι καὶ αὐτοὶ 0,35 ο). Ἡ μία δρ. δὲ διὰ τὴν λιανικὴν πώλησιν εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄριον (πλὴν τῆς ὑδροχλωρικῆς καὶ ταυικῆς κινίνης 1,25) Ἄλλ' εἰς μικρότερον τιμὴν ἐννοεῖται εἰ ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις.

Ἡ ἀρμοδιὰ ἐπιτηδεία τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢς προϊσταται ὁ τμηματάρχης κ. Κορινῆς διοργάνωσε τὰ πάντα κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι διάδοσιν τῆς κινίνης τοῦ Κράτους εἰς ὅλας τὰς γωνίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ΦΟΒΕΡΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ *
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗΝ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

ΤΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΤΗΣ ΠΟΥΔΚΡΟΤΟΥ ΔΙΚΗΣ

Ἄλλ' ἡ ἐπιτροπὴ τῶν δικηγόρων μὴ ἀρκεθεῖσα εἰς τὴν διὰ τοῦ τύπου διαμαρτυρίαν ἀπηύθυνε καὶ πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν Ζαίμη τὴν κάτωθι ἐπιστολήν.

Ἀθῆναι τῆ 29 Ἀπριλίου 1908.

Κύριε Πρόεδρε,

Ὡς ὁ ἐξωτερικὸς καὶ ἐξ αὐτοῦ ὁ ἐγγώριος τύπος βελκίως, ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτῆς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας κ. Ἐρσκιν, ἐν τῇ πρὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν κύριον Κλάρενδων ἐπιστήμῳ ἐγγράφῳ αὐτοῦ τῆς 4)16 Ἀπριλίου λέγει πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς:

«Οἱ ληστὰι εἶπον εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Ζαίμη ὅτι εἶχον πᾶσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς συμβούλους αὐτῶν, ἀλλ' εἰχον ἀποστείλει εἰς Ἀθήνας ὅπως συμβουλευθῶσι τρεῖς διακεκριμένους δικηγόρους καὶ δὲν θὰ ἐλάμβανον ἀπόφασιν τινὰ πρὶν ἢ μάθωσι τὸ πρόσημα τῶν συμβούλων τούτων.»

Ἦτο πολλῶν δικηγόρων ἐδόθη ἡμῖν ἐγγράφως ἐντολὴ ὅπως ἀναίρεσωμεν τὴν καθ' ἡμῖν αἰτίασιν ταύτην. Τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς φράσεως ταύτης εὐρίσκετε, κύριε πρόεδρε ἐν τῇ ἐπισυνημμένῳ ἐντύπῳ.

Νομίζομεν ὅμως ὅτι ἡ ἀναίρεσις αὕτη ἔσται ἀνεπαρκής, ἐὰν μὴ ζητήσωμεν καὶ περ' ἡμῶν ἐξηγήσεις τινάς, ἀς εὐελπιζόμεθα ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῆ ἵνα παρασχηθε ἡμῖν.

Οἱ ἀνωτέρω λόγοι τοῦ κ. Ἐρσκιν ἐνδεχομένον νὰ ἐκληφθῶσι ὡς ἐξενεχθέντες παρ' ἡμῶν πρὸς αὐτὸν κ. πρόεδρε.

Νὰ πιστεύσωμεν ἄρα γε ὅτι ὁ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος προϊστάμενος ἐπὶ ὅλον τέταρτον αἰῶνος, εἰ καὶ μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος δικηγόρος, ἀνήκων ὅμως εἰς τῶν νομικῶν τὴν τάξιν καὶ μὲ αὐτὴν παντοτε ἀναστρεφόμενος, παρεγνώρισεν ἐπὶ τοσοῦτον τὸν χαρακτῆρα τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων, ὥστε καὶ ἐπὶ τῇ ὑπόθεσι ὅσῃ παρὰ τινος τῶν ὑπὸ τῶν ληστών ἀπεσταλέντων ἤκουσεν τοιοῦτον τι, ἤθελεν ἀβασανίστως ἐκλάβει αὐτὸ ὡς ἀλήθειαν καὶ τὸ ἀνακοινῶσι πρὸς ξένης δυνάμεως ἀντιπρόσωπον καλῶς γινώσκων ὅτι οὗτος ἤθελε σπεύσει ἵνα διαβιβάσῃ αὐτὸ πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ ὑπουργόν;

Δυσκολευομεθα νὰ τὸ πιστεύσωμεν ἐφ' ὃ ἐκρίνομεν καλόν, ὅπως παρ' ἡμῶν πληρορηθῶμεν, ἐάν τι τοιοῦτον εἴπατε, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐντολέων μας καὶ ἡμῶν αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς Ἑθνικῆς ὑπολήψεως.

Προσδοκῶμεν, Κύριε πρόεδρε, ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῆ ἵνα τιμῆσητε ἡμᾶς διὰ ταχέως ἀπαντήσεως.

Α. Μπαλάνος, Ν. Σαρίπολος, Ε. Ἠλιόπουλος, Ν. Δαμάσκος, Κ. Ἀξελός.

Εἰς τὴν ἐπιστολήν ταύτην ὁ πρωθυπουργὸς Ζαίμης ἀπάντησεν ὡς ἀκολούθως.

Ἀπάντησις τοῦ πρωθυπουργοῦ Ζαίμη εἰς τὴν ἐπιστολήν τῶν δικηγόρων

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Ἀπριλίου 1870

Κύριοι

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ὑμετέραν ἐπιστολήν, εἰς ἀπάντησιν δὲ ταύτης λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀνακοινῶ ὅτι ἡ πληροφορία ὅτι οἱ ληστὰι ἐξήτησαν νὰ συμβουλευθῶσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων ἢ διαλαμβανόμενῃ κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου (ν) φύλλον τῶν Debats, ἐν διακοινώσει τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐδόθη ὑπ' ἐμοῦ. Ἴδου δὲ πόθεν ἐλαβε τὴν ἀρχὴν τῆς, ὡς ὑποθέτω, ἢ μὴ ἀκριβῆς αὕτη πληροφορία.

Ὅτε ἐπανῆλθον οἱ ἀπεσταλέντες ὑπὸ τοῦ

Ἰπουργείου ἵνα πείσωσι τοὺς ληστὰς νὰ μὴ ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἀμνηστειαν, μάς εἶπον, ὅτι ἐπεφορτίσθησαν παρὰ τοῦ κακούργου Ἀρβανιτάκη νὰ ζητήσωσι περὶ τοῦ ζητήματος, ἀν δύναται ἡ Κυβέρνησις ν' ἀπονεύμῃ ἀμνηστειαν, τὴν γνώμην τριῶν ἐν Ἀθήναις πολιτῶν, ὧν ἐκ φήμης ἐγνώρισον τὰ ὀνόματα καὶ οὔτινες δὲν εἶνε δικηγόροι. Ἐνῶ δὲ ἀνέφερον τὰ δηλωθέντα μοι ὑπὸ τῶν ἀπεσταλμένων ὀνόματα τῶν δύο ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν κ. Ἐρσκιν, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν εἶπε τὰ ἐξῆς:

«Βλέπετε, κ. πρόεδρε, ὅτι οἱ ληστὰι διὰ νὰ πιστεύσωσιν τοὺς ἰσχυρισμοὺς μας ἔχουσι ἀνάγκην νομικῶν συμβουλῶν;

Ἀληθῶς δὲ εἰς τῶν πολιτῶν τούτων κατὰ συνεννόησιν καὶ ἐν γνώσει τῆς Κυβερνήσεως ἔγραψεν ἐπιστολήν εἰς τὸν Τάκιν βεβαιούσαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ τοῖς ἀπονεύμῃ ἀμνηστειαν. Τελευτῶν παρατηρῶ ὑμῖν, ὅτι ἔπρεπε νὰ εἴσθε πεπεισμένοι, ὅτι οὐδὲν μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἤδύνατο νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν ἐλαχίστην μομφὴν κατὰ τοῦ σώματος τῶν ἐνταῦθα δικηγόρων, τὸ ὅποιον διὰ τῶν φώτων καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας του τιμᾶ τὴν ἡμετέραν πατριδα.

Θ. Α. Ζαίμης

Πρὸς τοὺς κ.κ. Ν. Σαρίπολον, Κ. Ἀξελόν, Ν. Δαμασκῶν, Α. Κ. Μπαλάνον, καὶ Ε. Α. Ἠλιόπουλον

Δικηγόρους, ἐνταῦθα

Ἐπιστολὴ καὶ πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας.

Ἄλλ' ἡ ἴδια ἐπιτροπὴ τῶν δικηγόρων ἔκρινε δέον ν' ἀπευθύνῃ ἐπιστολήν καὶ πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας Ἐρσκιν ἀνακοινούσα αὐτῷ τὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Ζαίμη ἀνταλλαγέντα ἐγγραφα. Ἴδου δὲ ἡ πρὸς τὸν ἄγγλον πρεσβευτὴν ἐπιστολὴ τῆς ἐπιτροπῆς.

Κύριε Πρεσβευτά,

Ἡ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τύπῳ περιεχομένη φήμη ὅτι οἱ κακούργοι τοῦ Πικέρμι εἶχον εἰπεὶ πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ὅτι πρὶν ἢ πρὸς αὐτὴν ἀπαντήσωσιν ἔκριναν καλόν ἵνα συμβουλευθῶσι 3 δικηγόρους τῶν Ἀθηνῶν θλιβασάν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸ δικηγορικὸν σῶμα. Οἱ συναδελφοὶ ἡμῶν ἀνελογίσθησαν ὅτι ἡ τιμὴ αὐτῶν καὶ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ἐπιβάλλει εἰς αὐτούς τὸ καθήκον ἵνα διαμαρτυρηθῶσι κατὰ μομφῆς βαρυτάτης ὅσον καὶ ἀνποστατόν ἐφ' ὃ ἔδωκαν ἡμῖν τὴν πρὸς τοῦτο ἐντολήν. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς ταύτην συνετάξαμεν τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου ἐγγραφοῦν. Πρὸς τούτω δὲ ἐκρίνωμεν πρέπον ὅπως καὶ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Ζαίμη ἀνανευθῶμεν ὁ καὶ ἐπράξαμεν διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ἀπριλίου πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς ἡμῶν, πρὸς ἣν ἀπάντησεν τὴν ἐπομένην δι' ἐπιστολῆς ἱκανοποιούσης ἡμᾶς πληρέστατα καθόσον διαθεβαιεῖ ἐν αὐτῇ, ὅτι οἱ τρεῖς πολιταὶ ὧν τὴν γνώμην εἶχον ἐκζήτησιν οἱ ληστὰι δὲν ἦσαν δικηγόροι.

Νομίζοντες κύριε πρεσβευτά ἡμέτερον καθήκον τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν τριῶν τούτων ἐγγράφων πρὸς τὴν Ἰμπερ. Ἐξοχότητα, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ὅπως διαβιβάσωμεν ὑμῖν ὡς ἐγκλειστον τὴν μεταφράσιν αὐτήν. Ἡ χρηστότης ἢ ὁποία ἐστὶν ἔστω ἐν τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθους πρὸς δὲ καὶ τὴν ὑψηλὴν ὑπόληψιν, ἣν ἡ Ἰμπερ. Ἐξοχότης ἐκτέηατο ἐν μέσῳ ἡμῶν ἔσονταὶ ἡμῖν ἀσφαλῆ ἐγγύγχα ὅτι δὲν ἀπετάνθημεν πρὸς αὐτὴν ἐπιματαιῶ.

Δέξασθε κτλ.

Ἀθῆναι 4)16 Μαΐου 1870
Ν. Ι. Σαρίπολος, Κ. Ἀξελός, Ν. Δαμασκῶν, Ε. Ἠλιόπουλος, Ἀρ. Μπαλάνος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΑΥΤΗΝ ΑΠΗΥΠΗΧΗΣΕΝ
Ε ΉΡΣΚΙΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ἀθήνησι 6)18 Μαΐου 1870

Κύριοι, Σήμερον μόνον ἔσχον τὴν τιμὴν
νὰ λάβω τὴν ἀπὸ 4)16 Μαΐου ἐπιστολὴν
ὑμῶν, ἣν θέλω σπεύσει νὰ ἀνακοινώσω πρὸς
τὴν Κυβέρνησίν μου.

Ἐν πρώτοις ἐπιτρέψατε, Κύριοι, ἵνα δια-
θεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι δὲν ἀπεδέχθην ἀβασα-
νίστως (legèrement) τὴν ἰδέαν ὅτι δικη-
γόροι ἐκ τοῦ δικηγορικοῦ θ-άσου, ἐξ ὧν τι-
νὲς εἰσὶ μοι προσωπικῶς γνωστοὶ καὶ τῶν
ὑποίων μεγάλως ἐκτιμῶ τὰς περιουσιαστικὰς
αὐτοῦς ἀρετὰς ἠδυνήθησαν νὰ γίνωσιν ἐνο-
χὰ ὄργανα ἐνὸς ἀρχιληστοῦ.

Πιστὸς διερμηνεύς τῶν περὶ ἐμὲ συμβαι-
νόντων, ἐνόμισα ὅτι ὤφειλον ἀνακοινώσαι
πρὸς τὴν Κυβέρνησίν μου πᾶν ὅ,τι ἀνηγγέλ-
θη πρὸς ἐμὲ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Ἐὰν βραδύτερον προήλθεν ἀσυμφωναὶ
μεταξὺ τῆς μνήμης ἐκείνου καὶ τῆς ἐμῆς,
δὲν δύναμαι εἰμὴ νὰ λυπηθῶ μεγάλως, διότι
ἡ συμβάσα παρανόσις ἐγένετο αἰτία ὅπως
ἔστω καὶ προσωρινῶς προσβάλλῃ τὴν δικαίαν
εὐαισθησίαν τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων
Δέξασθε κλπ.
Ἐρ σ κ ι ν

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ.— Ἡ ἔναρ-
ξις τῆς δίκης τῶν συλληφθέντων
λησιῶν εἰς τὸ Βαρβάκειον.— Κατα-
δίκη εἰς θάνατον.— Ἡ κατατόμη-
σις.

ΩΦΕΛΙΜΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

— Τὸ γέλοιο τῶν παιδιῶν

Ἐνας διάσημος χειρουργὸς λέγει· «Ἐν-
θάρρυνε τὰ παιδιά σου νὰ εἶναι εὐθυμὰ καὶ
νὰ γελῶσιν δυνατὰ. Ἐνα γερό, τῆς καρδιάς
γέλοιο εἰσέρνει τὸ σπῆθος καὶ κάνει τὸ αἷμα
νὰ κυκλοφορῇ εὐεργετικὰ καθ' ὅλον τὸ σῶ-
μα. Ἐννοῦ τὸ γερό τὸ γέλοιο—ὄχι τὸ δειλό,
ἀλλ' ἐκεῖνο ποῦ ἀντηχεῖ γεμάτο ὑγείας
ἀνάμεσα τοῦ σπυτιοῦ. Τέτοιο γέλοιο ὄχι μο-
νάχα θέλει κάμει καλῆς ψυχῆς τὰ παιδιά
σου, ἀλλὰ εἶναι εὐτυχία διὰ τοὺς ἀκούον-
τας αὐτό, καὶ μέσον σπυρδαίων νὰς διώξῃς
τὴν μελαγχολίαν ἀπὸ τὸ σπῆτι. Ἡ χαρὰ εἶ-
ναι μεταδοτικὴ εἰς ὑπέρτατον βαθμόν, καὶ
πολύ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δύναν-
ται νὰ ἀντέχουν εἰς αὐτήν. Ἐνα γέλοιο μὲ
τὴν καρδιὰ εἶναι γλυκυτάτη ἁρμονία. Ἀλή-
θεια, εἶναι ἡ καλλιτέρα τῶν μουσικῶν».

— Βαφὴν δαντελλῶν

Ἐο καφῆδες εἶναι μία ἀπλή ὄσση καὶ ἀπο-
τελεσματικὴ βαφὴν διὰ τὰς δαντέλλας. Ἐτοι-
μασε πρὸς τοῦτο καφῆν δυνατόν, πέρασε
τον διὰ μέσου τεμαχίου φλανέλλας ἕως ὅτου
γίνῃ ὄλος διόλου στιλπνός, καὶ ἔπειτα βά-
λε μέσα τὸ εἶδος τὸ ὅποιον θέλεις νὰ βάψῃς.
Ἐπειτα τὸ βγάλῃς ἐξὼ νὰ στεγνώσῃ εἰς τὸν
ἀέρα. Ὅπως ἐπιτύχῃς τὴν ἀκριβοῦ ἀπό-
χρωσιν ποῦ θέλεις, τὴν δοκιμάσεις πρῶτα
μὲ λίγη μουσολίνα ἢ ἄλλο ἄσπρο ὑφασμα
καὶ κανονίζεις ἂν θὰ προσθέσεις νερό ἢ
καφῆ διὰ τὴν ἀπόχρωσιν ποῦ χρειάζεσαι.
Ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι αἱ δαντέλλαι πλύ-
νονται καλά προτοῦ ριθθοῦν ἐντὸς τοῦ κα-
φῆ. Σιδερῶνονται δὲ προτοῦ ἢ δαντέλλα
λάβῃ καιρὸν νὰ στεγνώσῃ καθ' ὄλοκληρίαν.

— Διὰ νὰ μὴ κηλιδῶνουν
τὰ ρουμπινέτα καὶ παρόμοια

Πάμπθινον καὶ εὐκόλον μέσον διὰ νὰ μὴ
κηλιδῶνουν τὰ ρουμπινέτα καὶ ἄλλα πα-
ρόμοια χάλκινα ἀντικείμενα εἶναι ἀφοῦ κα-
θαρισθῶσιν μὲ τὴν συνήθη ὁκόνιν ἢ πάστα,
νὰ βάφωσιν ἐλαφρὰ μὲ λίγην βαζελίνην.
Λέγεται ὅτι τοιοῦτοτρόπως διατηροῦνται
καθαρὰ δύο ἑβδομάδας.

Ο ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ

— ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ἡ μητέρα (εἰς τὸν μικρὸν τεμπέλη). Δὲν ξέ-
ρεις τὴν ἱστορίαν τοῦ παιδιοῦ ποῦ σηκῶντο πρῶτ'
τὴς εἴης καὶ βρῆκε ἕνα πογγί γεμάτο φλοριά ;
Τὸ μικρὸν [ποῦ δὲν τὸ κουνάει πρὸ τῶν δέκα].
Ναὶ μητέρα, ἀλλὰ ξέρεαι πῶς τὰ φλοριά τὰ
εἶχε χάσῃ ἐν ἄλλο παιδί ποῦ σηκῶθηκε πρι-
μήτερα ;

Ἐο πελάτης. Ἐο γείτονας μοῦ εἰσήκωσε μπροστὰ
στὸ σπίτι μου ἕνα μικρὸν τοῦρον καὶ μοῦ πέρνει
τὸ φῶς. Τί νὰ κάμω ;
Ἐο δικηγόρος. Νὰ ἀνάψῃς τὸ γκάς. Παρα-
καλῶ ἐξ ἑσλίνια καὶ ὀκτώ πένς.

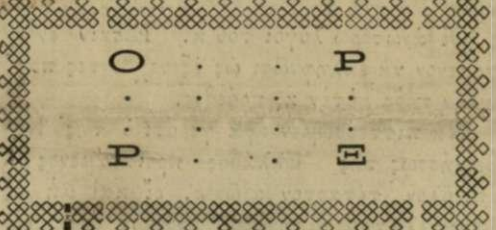
Σ. Α. Ἡ εἰρωνεία ἔγκειται εἰς τὴν μετ' ἀ-
κριβείας πληρωμὴν τῶν εἰς καὶ ὀκτώ διὰ κάθε
δικηγορικὸν συμβούλιον, καὶ τὸ παραμικρὸν, ἐν
Ἀγγλῖαι, ἀκατάληπτον γιὰ μᾶς ποῦ κάνομε δέκα
συμβούλια τὴν ἡμέραν τόσα μὲ τοὺς φίλους
δικηγόρους στὸ δρόμο.

ΜΗ ΧΑΝΕΣΘΕ! μόνον εἰς τοῦ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ ΘΑ ΕΥΡΗΤΕ ΣΤΕΡΕΑ, ΚΟΜΨΑ καὶ ΦΘΗΝΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
| Ο Δ Ο Σ Α Ι Ο Λ Ο Υ |

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ
ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ",

Διὰ τίνων γραμμάτων θὰ συμπληρωθῇ
τὸ τετράγωνον τοῦτο ;

Αἱ λύσεις δεκατὶ μέχρι τέλους τοῦ μηνός.
Ἐκάστη λύσις ἀπαρατήτως νὰ συνοδεύεται
μὲ 10λεπτον γραμματόσημον.

Βραβεῖα : Ἐτησίᾳ συνδρομὴ λαϊκῆ
« Ἀληθείας », τρίμηνος πολυτελής, ἑξάμηνος
λαϊκῆ, τρίμηνος λαϊκῆ.

Ο ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
ΤΟΥ κ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ

ΜΕΣΟΛΛΟΓΙΟΝ 10 Ὁκτωβρίου (ἀνταπο-
κριτοῦ).—Πρὸ ἡμερῶν ἀφίκετο ὁ κ. Λέων Ι. Δε-
ληγεώργης καὶ παρέμεινε περὶ τὰς 12 ἡμέρας.
Κατὰ τὴν παραμονὴν του ἐνταῦθα πολλοὶ
ἐκ τοῦ ἀντιθέτου κόμματος τοῦ κ. Κ. Τρικούπη
τὸν ἐπισκέφθησαν καθ' ὅσον καὶ ἐδήλωσαν πο-
λιτικὴν φιλίαν, ἄλλοι δὲ κἀιεμήσαντες ὅτι εἰς προ-
σεχεῖς ἐκλογὰς θὰ ὦσι φίλοι του.

Περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ συνδυασμοῦ του
εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὰς ἀναγγείλω ὅτι ὠρισμέ-
νως ὁ συνδυασμὸς οὗτος καθρηστέθη ἀπὸ τοὺς
κ. κ. Λεων. Δεληγεώργη, Νικ. Στράτον, Ξε-
νοφ. Μαυρομάτην, Ἐπαμ. Λαμπρακάκη, Ἰω.
Καναβὸν καὶ Δημ. Κατσάνον νῦν Βουλευτὰς
πλήν τοῦ κ. Λαμπρακάκη ἀποτυχῶν δι'
ὀλίγων ψήφων κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλο-
γάς ἐν Ἀκαρνανίᾳ σπουδαίου δὲ ἐκλογικοῦ πα-
ράγοντος. Ὑπολείπονται εἰσέτι τρεῖς θέσεις αἰ-
τίτινες συμπληρωθήσονται ἐν καιρῷ ἂν καὶ γνω-
στοὶ εἶσιν σχεδὸν ἀπὸ τοῦδε οἱ συμπεριλαμβη-
θέντες. Ὁ καταρτισθεὶς συνδυασμὸς θεωρεῖται
παραπάντων ἰσχυρότατος.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΕΤΩΝ ΜΑΣ

Ἐν μέσῳ πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων
εἰτελέσθησαν ἐν Ἀμαλιάδι οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐκ
τῶν καλλιτέρων νέων καὶ ἐμπόρου αὐτοῦ κ.
Δημητρίου Ι. Σταυριανοῦ μετὰ τῆς ἀρχοντο-
πούλας Φρόσω Π. Ἀποστόλου ἢ Ταρκαντζίκης
εἰς οὗς ἡ « Ἀλήθεια » εὐχεταὶ ταχεῖαν τὴν στέ-
ψιν καὶ τὸν βίον ἀνθόσπαρτον.

Δοὺς τὰς διδασκαλικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἐνώ-
πιον τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς ὁ φίλτατος
ἡμῶν καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τοὺς τρόπους εὐγενέ-
στατος κ. Μιχαήλ Π. Καλαμάκης ἀνηγορεύθη
διδάκτωρ ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρομεν αὐτῷ ἀπὸ
ἀπὸ καρδίας.
Μάξιμος

ΙΔΟΥ Η ΑΜΕΡΙΚΗ!!!
ΣΤΟΥ ΜΠΕΗ

Σταδίου 43 — Ἀθήνας

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΗΣ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ:

Ἰδρυθὴ ἐν Σμύρνη ὑπὸ τοῦ Πανοσιο-
λογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. ΓΡΗ-
ΓΟΡΓΙΟΥ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ,
διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας καὶ Θεολο-
γίας, Ἐμπορικὸν Λύκειον, ὅπερ θὰ
περιλαμβάνῃ πλήρες Γυμνάσιον, Σχο-
λὴν γλωσσῶν καὶ Παρθεναγωγεῖον.

Ἐν τῷ Ἐμπορικῷ τούτῳ Λυκείῳ
θὰ διδάσκωνται πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς, ἡ
Λατινικῆ, Γαλλικῆ, Ἀγγλικῆ, Τουρ-
κικῆ καὶ Γερμανικῆ, πρὸς τοῦτο δὲ ἐ-
ξησφαλίσθησαν αἱ ὑπηρεσίαι δοκιμῶν
καθηγητῶν, διδασκάλων καὶ διδασκα-
λισσῶν.

Τὸ πρωτότυπον τοῦτο Ἑλληνικὸν
Ἐκπαιδευτήριον, ὅπερ ἤρξατο νὰ περι-
βάλλῃ ἀμέριστος ἡ ἀγάπη τῶν ἀπαντα-
χοῦ ὁμογενῶν, συνιστᾷ καὶ μόνον τὸ
ὄνομα τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ἀρτίως μεμορ-
φωμένου Ἰδρυτοῦ αὐτοῦ.

Κανονισμοὶ τοῦ Λυκείου εὐρίσκονται
εἰς τὰ γραφεῖα τῆς « Ἐλευθερίας ».

Λ Ο Υ Β Ρ

Ἰδρυθὴν παρὰ Ν. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥ-
ΛΟΥ ἐν ἔτει 1881.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Β. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ

ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

Τὰ

ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ

Καὶ

ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπὸ σήμερον ἐκάστην ἑβδομάδα καὶ
νέα παραλαβὴ

Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΞΑΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.
Δευτέραν ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον,
Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν
(τὸ θέρος), Στυλῖδα, Ὁρεοῦς καὶ Βόλον.
Τετάρτην ὥραν 7 μ. μ. διὰ Χαλκίδα,
Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον καὶ ΘΕΣΣΑ-
ΛΟΝΙΚΗΝ.

Τετάρτην ὥραν 8 μ. μ. διὰ Μονεμβα-
σίαν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύ-
θειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον,
Σελινίτσαν, Καρδάμυλλην, Καλάμας καὶ
Νησίον.

Πέμπτην ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σύρον,
Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν καὶ Θήραν.
Σάββατον ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον,
Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν
(τὸ θέρος), Στυλῖδα, Ὁρεοῦς καὶ Βόλον.
Κυριακὴν ὥραν 7 μ. μ. διὰ Σύρον,
Ἰκαρίαν Καρλόβασι, Βαθῶ, Νέαν Ἐφeson,
Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον,
Χάλκην, Κάρπαθον καὶ Κάσον.

Πρακτορεῖα. Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Στα-
δίου 66. Τηλέφωνον 253.—Ἐν Πειραιῇ
Πλατεία Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)